

MAREC 2002

Misli

thoughts

LETO - YEAR 51
ŠTEVILKA - NUMBER 3

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

Urednikove misli

Misli zacenjajo ena in petdeseto leto

Zlate Misli so našle pot do Vas in hvala za Vaše odmeve, da ste jih bili veseli in da so Vam všeč. Spodobilo se je, da so bile barvne, da smo povezali in še povezujemo že na ovitku obe svoji domovini: Slovenijo in Avstralijo. Ti dve obzorji najbolj določujeta naš pogled in naš razgled. In hvaležni smo Bogu za to milost.

Marčna številka 51. letnika izhajanja Misli prihaja k Vam v postnem času. Velikonočna nedelja je letos 31. marca, zato so te Misli seveda že tudi velikonočno uglašene.

Potrudili smo se, da ste kar največ prostora popisali Vi, dragi bralci in sodelavci. Da imamo vedno več prispevkov, kot jih lahko objavimo na razpoložljivem prostoru, je dobro znamenje.

V tem času tudi mnogi obnavljate svojo naročnino in tako potrjujete svojo zvestobo Mislim. Zahvaljujemo se Vam za vsako besedo, ki nam jo pripisete, za naročnino in za Vaš dar v Bernardov sklad. Brez tega bi Misli ne mogle izhajati. Samo za poštnino smo za jubilejno številko plačali 1414 dolarjev. Hvala g. Simonu Špacapanu, da je prevzel vse stroške tiskanja letošnjega prvega izvoda Misli. Le tako in zato so bile lahko tako praznično obarvane. Hvala pa seveda tudi urednici Mariji Anžič, da jih je tako lepo spleta v celoto.

Misli že štiri leta lahko prebirate tudi preko interneta. Pater Metod je v sodelovanju z Drago Gelt in Florjanom Auserjem omogočil tudi ta sodobni način komuniciranja. Hvala Florjanu, direktorju Slovenian Media House v Sydneyu, da nam omogoča ta dostop in hvala Dragi za posredovanje. Najlažje pridete do Misli tako, da v iskalec (Search) vpišete naslov: **glasslovenije** – tu se Vam odpre seznam naslovov. Nato kliknite na **Stičišče avstralskih Slovencev**, poiščite **Misli** in kliknite nanje. Z letošnjim letom so na internetu celotne Misli, ne le izbrani članki, kot je bilo do konca decembra 2001. Malo potrpežljiv je treba biti, da se vse strani naložijo. Seveda sedaj potrebujete za internetno branje Misli **Acrobat 5 Reader**, ki pa ga lahko dobite brezplačno z naslova:

[wysiwyg://11/http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep.html](http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep.html)

ter nato kliknite **Get Acrobat Reader free!**

Direktni internetni naslov za Misli pa je:

<http://www.glasslovenije.com.au/verweb/Misli/misli3.htm>

Lepe trenutke v družbi z Mislimi Vam želim in voščim blagoslovljen praznik Kristusovega vstajenja. Naj nas Vstali Gospod opogumlja na poti po naših Emavsih. Bog živi!

p. Ciril A. Božič OFM

MISLI SO PISALE

Veselo Alelujo!

Veselo veliko noč! Matere in očetje in bratje in sestre, prijatelji in znanci, prav vsakdo, ki ste seme težko preizkušane slovenskega naroda. Še nam zveni na uho ubranost zvonov, še se spominjamo prazničnega razpoloženja, še vidimo kako vihrajo bandera, še je v nas vsaka potankost prešli velikih noči. Le sedaj je tako pusto in prazno. Vsak dan se bolj tuje počutimo. Zakaj danes je velika noč, ki nam oznanja odrešenje. Zato dvignite glavo! To je dan, ki ga je naredil Gospod. Radujmo in veselimo se ga! Postrgajmo stari kvas. Ne obhajajmo tega praznika s kvasom hudobije in malopridnosti, temveč prekašeni z duhom čistosti in resnice. Zahvaljujmo se Gospodu, saj je tako dober in njegovo usmiljenje traja vekomaj! Zato radost, zato veseli in srečni prazniki!

Konzorcij lista

MISLI, marec 1952, leto 1, štev. 2, stran 1.

KRISTUS JE VSTAL, ALELUJA!

To je vsebina osrednjega dogodka krščanstva, je temelj in steber naše vere. Brez Kristusovega vstajenja bi bila naša vera prazna; v upanju bi ostali osramoceni; v smislu in cilju življenja bi bili prevarani; od vseh ljudi bi bili najbolj nesrečni, bolj pomilovanja vredni kot vsako drugo živo bitje, ki se svojega konca ne zaveda.

Toda velikonočno sporočilo odmeva skozi zgodovino vseh cloveških rodov: Kristus je vstal in živi!

To bogastvo resnice oznanja Cerkev vse leto, posebej še na Veliko Noc, ko ob Kristusovem praznem grobu prepeva trikratno Alelujo, z vedno višjim glasom, kakor, da hoče reci: Kristusovo vstajenje zajema vso preteklost, sedanost in prihodnost. On je alfa in omega, zacetek in konec.

Vstali Zvelicar je trikratna aleluja, - aleluja stvarjenja, odrešenja in končnega povelicanja. V njem so tri velike noci vsega stvarstva in cloveštva.

Prva Velika noc je stvarjenje, druga je odrešenje cloveštva, tretja Velika Noc bo ob koncu časov, ko se bo Kristusovo vstajenje uresnicilo tudi na nas.

Voščilo uredništva, uprave, vseh Vaših duhovnikov, pastoralnih sodelavcev in posinovljenih misijonarjev ter sester, ki so nekoc delovale med Vami, je:

Da bi se v nas vseh še mnogo bolj razživela vera v to odrešujoco skrivnost.
Blagoslovljeno veliko noc 2002!

POKOJNI PATER BENO KORBIC prvi urednik Misli

Na svečnico, 2. februarja 2002 zvečer, so se v Lemontu uresničile besede starčka Simeona iz prazničnega evangelija: »Zdaj odpuščaš, Gospod, svojega služabnika v miru«, ko je p. Beno Korbič sklenil leta svojega popotovanja.

Njegova življenjska pot se je začela 28. avgusta 1914 v Zbiljah pri Smledniku nad Ljubljano, kjer so ga krstili za Janeza (še v poznih letih so ga redovni sošolci vedno imenovali

“Johan Zbiljski”). Frančiškanski habit je oblekel v Kamniku 2. septembra 1931 in 3. septembra 1932 naredil prve zaobljube. Bogoslovje je študiral v Ljubljani in tam naredil slovesne zaobljube 30. oktobra 1937, mašniško posvečenje pa 7. julija 1940 skupaj s p. Fortunatom Zormanom in p. Urbanom Grguričem, ki sta ga že oba pričakala ob njegovem povratku k Očetu, saj sta ga na tej poti za nekaj let prehitela.

Med vojno je delal kot kaplan v župniji Marijinega Oznanjenja v Ljubljani, dokler ga niso Nemci zaprli in odpeljali v koncentracijsko taborišče Dachau. Tam je skupaj s p. Klavdijem Okornom dočakal osvoboditev ter se odločil za preselitev v Ameriko.

V Združenih državah je ves čas deloval v dušnem pastirstvu na raznih župnijah, ki so jih upravljali slovenski frančiškani: Willard WI, Milwaukee WI, Johstown PA, Chicago-Sv. Štefan IL, vmes pa je bil tudi gvardijan v Lemontu. V letih 1951 do 1953 je bil skupaj s p. Klavdijem v Avstraliji, kjer sta začela dušno pastirstvo slovenskih izseljencev in osnovala mesečnik Misli.

Po smrti upravnika Ave Maria p. Benedikta Hogeja leta 1983, je posel upravnika prevzel p. Beno in ga uspešno vodil tja do leta 1996. Od takrat

pa je delal, kar je mogel, posebno za spovedovanje je bil na razpolago skoraj do konca.

Povsod, kjer je bil, so ga ohranili v zelo lepem spominu, saj je bil preproste in prijetne narave in se je znal vsakomur približati. Posebno pa ga je povsod odlikovala skrb za bolnike, ki jim je posvetil veliko svojega časa.

Tudi zadnje mesece, ko niti fizično niti umsko ni bil več sposoben za samostojno delo, je

redno somaševal pri vsakdanji daritvi v lemontski cerkvi in se udeleževal skupnih molitev. Doma in pokonci je ostal skoraj do kraja: samo zadnji teden življenja je preživel ob skrbni postrežbi in stalnem nadzorstvu v Mother Theresa Home, ki je našemu lemontskemu samostanu sosednja ustanova. Še uro pred smrtjo smo trije lemontski sobratje molili ob njegovi postelji, pridružil se nam je pa tudi p. Mark, poljski frančiškan, ki je kaplan v tej ustanovi.

Pokopali smo ga 7. februarja na naše lemontsko pokopališče ob udeležbi mnogih, ki jim je storil dobro, ne da bi kdo za to vedel, saj se je držal Kristusovega priporočila, »naj levica ne ve, kaj dela desnica«. Ni mu bilo za časti, ne za materialne dobrine zato pa je pred Sodnika stopil s polnimi rokami dobrih del.

Čeprav smo prepričani, da je bil prehod zanj eno samo veselje, se ga bomo spominjali pri maši in v molitvi in ga tudi priporočamo. Nam pa bo ostal prijeten spomin na zvestega in veselega Frančiškovega sina, ki počiva v miru.

Sobratje iz Lemonta

V Avstraliji bo za vedno s hvaležnostjo ohranjan spomin nanj kot pionirja slovenske pastorale in kot prvega urednika Misli.

KOSTNICA V LJUBLJANI

Ozemlje, na katerem živimo Slovenci in so ga od davnine poseljevali naši predniki, je polno arheoloških nahajališč in najdb, ki izpričujejo izjemno pieteten odnos in ravnanje teh ljudi s pokojnimi. Ne le bogata nahajališča žarnih grobišč z veliko množino dragocenih grobnih dodatkov, ki so tipični za te kraje, tudi nekropole iz kasnejših obdobj, ko umrlih v skladu z novimi običaji niso več sežigali, vedno znova presenetijo odkritelje s podobnimi zgovornimi posebnostmi.

Ponos pripadnika naroda, ki ga odlikujejo prej omenjene značilnosti, pa uplahne docela in takoj, ko se sooči s komaj verjetno resničnostjo, ki je v totalnem neskladju z njimi. Kamorkoli namreč dandanašnji stopiš po slovenski zemlji, v katerokoli kraško brezno zanese pogled, zapuščeni rudniški rovi in jaški, zasuti protitankovski jarki in druge vojaške obrambne naprave iz druge vojne, šolska igrišča, livade in gozdovi, povsod utegnejo privreti na dan človeške kosti.

Nepredstavlljivo grozen delirij uničevanja življenja je očitno zajel to dragoceno domovino pred pol stoletja. Večina krajev, kjer se je dogajal, je zaznamovanih, precej se ve o storilcih, tudi prenekatera žrtev je kljub petim desetletjem zamolčevanja znana, vsa resnica, vsi zločinci in vse žrtve pa prav gotovo ne bodo prišli na dan nikoli. Edino, kar brez prestanka neizprosno trka na civilizacijsko vest ljudi, so ostanki, razmetani po deželi. To je nedostojno. To ni le v opreki s standardi, ki so uveljavljeni že skoraj povsod po svetu, je tudi v neznosnem nasprotju s kulturnim izročilom slovenskega naroda, vedno znova ostro zareže v že skoraj pozabljene rane, sence neprijazne preteklosti zameglijo jasen pogled v prihodnost. Nedostojno in nezaslišano je, da toliko let po brezumnih zločinih ostaja širom naše domovine brez groba, površno zasuto ali kar tako nametano morje človeških ostankov, ostankov ljudi, ki so v veliki večini brez sodbe na zastrašujoče krut način izgubili ponajveč zelo mlado življenje. In tudi če

bi jih umanjkanje korektnega sodnega postopka z dokazi in pravno veljavno obsodbo ne storilo za vse večne čase brez krivde, če bi tudi bili kakorkoli dejansko spoznani za krive, nas zadene sramota, ker z njihovimi posmrtnimi ostanki tako ravnamo. Prav vseeno je: krivi ali nedolžni, so in ostanejo predvsem ljudje, naši rojaki, žrtve dogajanja, ki je daleč presevalo moči posameznika in njegovo sposobnost oziroma zmožnost presoje. Krivi ali nedolžni, njihovi ostanki sodijo na posvečen prostor. Zbrati jih je treba z dolžnim spoštovanjem, da se obnje ne bo spotikal sprehajalec skozi pomladni gozd, da ne bodo vanje zgroženi zrlci otroci na šolskem igrišču, da raziskovalci podzemskih krasot ne bodo še kdaj pretreseni obstali pred srhljivim pričevanjem.

Če hočemo torej dohiteti civilizirana ljudstva, če se hočemo znova umestiti v kulturno orbito, ki je bila nekdanje že tudi naša, potem moramo očistiti deželo teh ostankov. Zbrati jih moramo na primernem kraju, tako, kot so to znali naši dedje. Kostnice, kraji, kamor so shranjevali zemske ostanke svojih pokojnih, so jim bili samoumevni deli vsakdana, vedno prisotni v zavesti minevanja, očiščevanja in novega začetka.

Ponuja se rešitev - in skrajni čas je - da v sredi glavnega mesta države, na prostoru, kjer je nekdanje bilo pokopališče in je danes oskrunjeno, postavimo razsežnosti naše tragedije primerno veliko kostnico, kamor bi sproti shranjevali človeške ostanke, na katere bi naleteli ali bi jih z načrtnim iskanjem zbrali. Posmrtni ostanki ljudi, ki so kakorkoli izgubili življenje na ozemlju naše države, pa nimajo svojega groba ali jim ni mogoče določiti imena, bi tako našli svoj mir, kraj svojega večnega počitka. Vsi tisti, ki še danes - in bodo mogoče še v bodoče - zaman iščejo grobove svojih dragih, bi tako vedeli: tu, med temi ostanki so tudi kosti mojega dragega; so na varnem, so na dostojnem, posvečenem kraju, kamor more vsakdo spoštljivo pristopiti, počastiti in se spominjati.

Kako močna je ta želja med ljudmi, se je pokazalo v časih, ko mnogi Ljubljancani in okoličani niso smeli ali znali stopiti na kraje pogubljenja, pa so spontano, sami od sebe, na vseh svetih dan postavili morje lučk okoli pokopališke cerkve na ljubljanskih Žalah. Tako se je v nenaravnih okoliščinah na prav poseben način pokazal slovenskemu ljudstvu lasten pietetni odnos do pokojnih.

In je še drug razlog. Povsod po svetu poznajo spomenik neznanemu junaku, kamor ob posebnih priložnostih polagajo vence domači in tuji državniki in visoki gostje. Česa takega pri nas še ni. In navsezadnje takega

spomenika "neznanemu" junaku sploh ne potrebujemo. Imamo namreč še preveč "znanega" junaka, kateremu se velja vedno znova prikloniti: to je slovensko ljudstvo, to so naši predniki, ki so nam ohranili domovino. Nič ni bolj primerne za tak

spomenik, kot omenjena kostnica na ljubljanskem Gradu. Osarij v maniri znamenitih naših situl, iz belega kamna, dovolj velik, z upodobljeno slovensko zgodovino na obodu, s pokrovom, ki bi ga po potrebi dvignilo mobilno dvigalo, bi stal v samem središču prestolnice, na lahko dostopnem in močno obiskanem kraju, pa vendar stran od vrveža, v tišini in miru zelenega gaja. Na koncentričnih krožnih terasah okoli situle bi bilo dovolj prostora za obeležja z imeni in drugimi nujnimi podatki, če so znani. Tod bi obiskovalci in še zlasti visoki državniki ob polaganju vencev zvedeli veliko o ljudstvu, ki naseljuje deželo. Na tem kraju bi bilo mogoče najbolj učinkovito in celostno izkazati čast in spoštovanje na nivoju države.

TEHNIČNI OPIS

Na okroglem platoju premera cca 40m se koncentrično stopničasto dvigajo trije obročasti nivoji širine 5m in višine 0,5m. Na srednji ploščadi

premera 10m je postavljena žara iz belega specialnega umetnega kamna, visoka cca 6,5m in široka cca 5,5m.

Žara je oblikovana po zgledu situle iz Vač. Na obodu so v več pasovih v basreliefu prikazani pomembni dogodki iz slovenske zgodovine od najstarejše dobe do današnjih dni. Pokrita je s pokrovom, ki ga je mogoče dvigniti z mobilnim dvigalom.

Od parkirišča vodi pot naravnost do žare po klančini, zasekani v stopničaste platoje (širina cca 4m). Na teh obročastih platojih, ki so pohodni in

jih med seboj ločuje razen višine tudi živa meja, je prostor za pisna obeležja: imena posameznikov, skupin in pomembnih dogodkov. Bilo bi prav, da se najde tu prostor tudi za tiste posameznike ali skupine, katerih ostanki so pokopani na drugem kraju, s tem da je tisti

kraj naveden. Pred sprehajalcem se na kroženju in vzpenjanju k žari razodeva paleta posameznikov in usod skozi zgodovino.

Na vrhnjem platoju je poleg žare le še visok (cca 15m) jambor za zastavo. Za prižiganje sveč in lučk je urejen prostor okoli baze osarija in tudi na vseh platojih, tako da jih je mogoče prižgati neomejeno množino.

Osvetlitev prostora je urejena s talnimi lučmi, ki ustvarjajo primerno intimno ozračje. Za posebne priložnosti so postavljeni usmerjeni reflektorji. Niti na kraju samem niti v bližnji okolici ni nobenega drugega objekta, razen drevja, grmovnic in hortikulture ureditve.

Barve so izključno naravna zelenina in bel kamen. Ob posebej določenih priložnostih - državni prazniki ipd. - se organizira na kraju častna straža Slovenske vojske.

**Andrej Lenarčič
na Dan državnosti 2000**

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
S. CYRIL & METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787 in (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
Dom počitka - Mother Romana Home

Sv. ciril in Metod Melbourne

TUDI V POLETNEM ČASU se vrstijo dogodki, tako je pestro in živahno. V nedeljo, 3. februarja, je imelo DRUŠTVO SV. EME volitve. Za predsednico so ponovno izvolile Olgo Bogovič, za podpredsednico Marto Krenos, za tajnico Marijo Debelak in za blagajničarko Angelo Veedetz. Čestitamo in se jim zahvaljujemo za njihovo delo v našem verskem in kulturnem središču in seveda vsem članicam ter sodelavcem.

PASTORALNI SVET je imel svojo sejo 4. februarja. Načrtoval je pastoralno delo v postnem in velikonočnem času in razmišljal o prenovi cerkve ter o vseh naših dejavnostih: gospodarski svet, Dom matere Romane, pevski zbor, molitvena skupina, knjižnica, društvo sv. Eme, Misli, Kulturni odbor, arhiv, Slomškova šola, tečaj slovenskega jezika za odrasle, urejanje cerkve, Baragovega doma in okolice.

Na drugo nedeljo v februarju je bil med nami p. Valerijan Jenko, naš letošnji zlatomašnik, p. Ciril pa je vodil slovesnost ob 19. obletnici blagoslovitve cerkve sv. Družine v Adelaidi. Patru Janezu in skupnosti se zahvaljujem za izredno gostljudbe na misijonu, predsedniku in članom slovenskega kluba v Adelaidi pa za pozornost in lepo pripravljeno proslavo v čast pesniku dr. Francetu Prešernu ob slovenskem kulturnem prazniku.

ZLATOMAŠNIK P. VALERIJAN JENKO bo obhajal svojo zlato mašo v Sydneyu na binškošno nedeljo, 19. maja 2002. Teden dni pozneje pa jo bo ponovil pri svetem Cirilu in Metodu v Melbournu, na praznik Svete Trojice, 26. maja, ob 10. uri.

10. OBLETNICO DOMA MATERE ROMANE smo obhajali v soboto, 16. februarja. V Domu smo pričeli slovesnost s sv. mašo, ki sva jo darovala p. Maurice West, bivši avstralski provincial, nekdanji generalni definator v Rimu in sedaj gvardijan frančiškanskega samostana St. Paschal's v Box Hillu ter velik prijatelj Slovencev in p. Ciril. Po maši je bil skromen, a prijeten kulturni program, pesem Marcele Bole, čestitke in zahvale osebju, ki je tam že več let ter nato pogostitev. Zahvaljujemo se zaupnikom Simonu Špacapanu, Antonu Brnetu, Marku Zitterschlagerju in Stanku Prosenaku, upravnici Sandri Krnel in celotnemu osebju za vestno in odgovorno služenje pa tudi vsem bivšim zaupnikom, upravnikom in delavcem. Stanovalcem Doma želimo dobrega počutja in domačnosti. V Domu je sedaj 28 oskrbovancev, od tega 11 Slovencev (stanje 8. marca 2002).

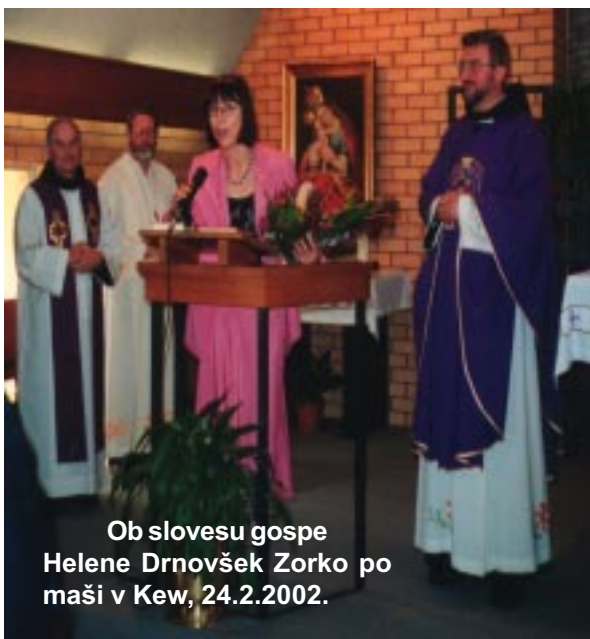
TEČAJ SLOVENSKEGA JEZIKA ZA ODRASLE (voditeljica Draga Gelt, telefon doma 9756 0103) smo pričeli 17. februarja, SLOMŠKOVA ŠOLA pa 3. marca (vodi Lidija Lapuh, telefon 9799 3984, pomaga ji Lidija Bratina). Vabimo nove študente in učence, da se čimprej vključijo v delo.

POSTNI ČAS smo pričeli s spokornim opravilom pepeljenja. Vse postne nedelje imamo križev pot, prav tako molimo to pobožnost vsak petek ob 7.30 zvečer pred sv. mašo. Post, molitev in miloščina naj nam pomagajo v naši človeški in krščanski rasti. Caritas Australia nas tudi letos vabi, da sodelujemo v akciji PROJECT COMPASSION. Radioton na

SBS bo na cvetno nedeljo med slovenskim programom od 8. do 9. ure za Royal Children's Hospital v Melbournu. Nekaj bomo po svojih skromnih močeh gotovo dobrega storili za ljudi, za Boga – in za sebe!

PREŠERNOV DAN – slovenski kulturni praznik smo praznovali v nedeljo, 17. februarja. Lepo proslavo je pripravil Slovenski narodni svet v sodelovanju z mladimi talenti, članice Društva sv. Eme pa so poskrbele za zares okusno slavnostno kosilo.

ODPRAVNICA POSLOV SLOVENSKEGA VELEPOSLANIŠTVA v Canberri gospa Helena Drnovšek Zorko zaključuje svoje delo v Avstraliji in odhaja na novo službeno mesto v Sloveniji. Predstavniki društev, klubov, organizacij, Zveze slovenskih organizacij v Viktoriji, Slovenskega narodnega sveta in verskega središča smo ji pripravili poslovilno večerjo, ki se jo je udeležil tudi častni generalni konzul g. Alfred Brežnik v Town Hall Hotel pri Černjakovih. V nedeljo pa sta bila oba gosta pri sv. maši v Kew, kjer smo se gospe Heleni ponovno zahvalili za vse njeno delo za slovensko skupnost v Avstraliji in za slovensko državo. Pogovor z gospo Drnovškovo bomo objavili v prihodnjih Mislih.

Ob slovesu gospe
Helene Drnovšek Zorko po
maši v Kew, 24.2.2002.

PRENOVA prostorov pod cerkvenim stopniščem bo dala več prostora ekipi, ki se vsako tretjo nedeljo v mesecu trudi s pripravo in serviranjem družinskega kosila. Za kritje dela stroškov so dve nedelji prodajali okusne krofe. Za velikonočno potico je bilo mogoče dobiti orehe; molitvena skupina pa pripravlja rezance za velikonočno kosilo.

OBISKE SMO IMELI: Definitor slovenske frančiškanske province in provincialni ekonom ter gvardijan frančiškanskega samostana v Kamniku p. Boris Markež je prišel na obisk skupaj s svojimi prijatelji družino Fras iz Maribora. Dve nedelji je bil med nami: 24. februarja v Kew in Morwellu in 3. marca, ko je vodil somaševanje in pridigal. Alenka Fras, voditeljica Urada za družino v mariborski škofiji ter mednarodna svetovalka Frančiškovega svetnega reda pa je z možem Milanom, ki je bil sedem let predsednik Narodnega sveta Frančiškovega svetnega reda, predstavila življenje, delo in poslanstvo Frančiškovega svetnega reda, katerega duhovni asistent je provincialov delegat p. Filip Rupnik. Frasova sinova Filip in Martin sta sodelovala kot ministranta. To nedeljo smo se popoldne srečali tudi s Tonetom Gorjupom in skupaj preživeli nekaj prijetnih in koristnih uric.

POSTNO ROMANJE bomo imeli v soboto, 16. marca, v Ta Pinu, Bacchus Marsh. V nedeljo, 17. marca, bo po deseti sveti maši družinsko kosilo in nato predstavitev **FILMOV PATRA BAZILIJA** iz let 1956 do 1960. Videli bomo приход ladje v pristanišče, fante, ki delajo na pokopališču v Keilorju in piknik na Mt. Macedonu in še več zanimivih dogodkov iz preteklih let. Pričakujte, da se boste videli pomlajeni! To nedeljo bo ob 3.00 popoldne sv. maša pri znamenju sv. Jožefa na slovenskem klubu Jadran.

VELIKONOČNE VOŠČILNICE, knjige, avdio in video kasete dobite pri naši knjižničarki Mariji Oppelt Oppelli. Oglasite se osebno po nedeljski maši ali ji pišite po pošti.

OBISKAL NAS BO pater **STANKO ROZMAN**, slovenski jezuit in misijonar v Zambiji. Letos 7.

marca je dopolnil 60 let. Za letošnjo veliko noč bo med nami. Po 33 letih trdega garanja v Zambiji ima študijsko sobotno leto. Marija Anžič je pet let sodelovala z njim kot laična misijonarka v misijonu Nangoma, kjer so za večno vtisnjene njegove pa tudi njene sledi trudov in naporov. Pater Stanko nam bo s svojim žametnim glasom letos pel velikonočno hvalnico in nam pomagal peti Aleluja. Dobrodošel in Bog ga poživi ob 60. rojstnem dnevu!

* * * * *

KRST: JOSHUA THOMAS PEPI, rojen 09.09.2001 v Bundora, oče Sebastian, mati Lidija r. Igljč. Botri: Linda Pepi, Maydi in Emil Atanasov. Kew, 24.02.2002.

MICHAEL BARIČ, rojen 15.11.2001 v Fitzroy, oče John Ivan, mati Monika r. Horvat. Botri: Maida in Stan Ličen. Kew, 24.02.2002.

Čestitke staršem, botrom in novokrščencem.

POKOJNI: RUDI KIMOVEC, rojen 8.4.1923 v Bukovici, je umrl v domu matere Romane v Kew 22.2.2002. Ta dan je prejel zakrament sv. maziljenja. V Avstralijo je prišel leta 1958 in se leta 1964 v Wollongongu poročil z Rozalijo Rehberger z Zg. Brnika. V zakonu sta se rodila sinova Vladimir in Anton. Živel so v Unanderri. Rudi je delal v železarni. Po petih letih so se vrnil v Slovenijo, Rudi pa je ostal v Avstraliji. Sin Vlado je prišel na obisk 21.2.2002. Prišla sta še v Baragov dom, naslednji dan popoldne pa je oče že umrl (rak na želodcu). Sveto mašo zanj smo darovali v Kew 1. marca. Rudi je bil kremiran in njegove posmrtno ostanke je sin Vladimir odnesel domov, kjer bo pokopan v družinskem grobu v Cerkljah na Gorenjskem, kjer že počiva njegova žena (umrla 8.7.2001). Rudijev brat Janez pa je umrl v Unanderri leta 2000.

ZOFKA MEZGEC r. Gustinčič, rojena 15. 5. 1929 v vasi Tatre, župnija Pregarje v Brkinih pri Ilirski Bistrici, poznana kot Lidija, je umrla v Western Hospital v Footscray 4.3.2002. V soboto, 2.

marca, je prejela pri polni zavesti v krogu svojih domačih v bolnišnici zakramente in se pripravila na odhod. Leto dni je bolehalo za levkemijo. Zofka je prišla v Avstralijo leta 1955 in se tega leta poročila z Alojzom Mezgecom. V zakonu sta se jima rodili hčerki Vilma in Sonja. Da je bila priljubljena, je pričal pogreb. Že pri molitvi v sredo zvečer, 6.3.2002, v cerkvi Our Lady's Church v Maidstone, se je zbralo veliko sorodnikov, vaščanov in prijateljev in prav tako tudi naslednji dan v isti cerkvi k pogrebni sveti maši in nato pri pogrebu na pokopališču Keilor.

Sorodnikom pokojnih izrekamo sožalje, mrtvi pa naj počivajo v Božjem miru!

PROGRAM VELIKEGA TEDNA IN VELIKE NOČI 2002:

Ves program za ta čas ste rojaki v Viktoriji prejeli v posebnem velikonočnem pismu.

ZAKRAMENT SPRAVE: ALTONA NORTH, 18. marca: 6.30 - 7.30 zvečer. ST. ALBANS, 19. marca od 7.00 - 7.30. Ob 7.30 praznična maša. SPRINGVALE, 20. marca od 6.00 - 7.30 zvečer. GEELONG, 25. marca od 6.00 - 7.30. Ob 7.30 praznična sv. maša. WODONGA, 7. aprila od 6.00 - 7.00. Ob 7.00 sv. maša. MORWELL, 28. aprila, od 5.15 do 6.00. Sledi sv. maša. V KEW pa eno uro pred vsakim bogoslužnim opravilom.

BUTARICE bomo delali v soboto, 23. marca, od 10. ure naprej. Ta dan bo tudi generalno čiščenje cerkve, Baragovega doma in okolice. Ob sklepu del bo BBQ.

CVETNA NEDELJA, 24. marca 2002: Spomin Jezusovega slovesnega vhoda v Jeruzalem. Sveti maši z branjem pasijona po Mateju bosta ob 8. in 10. uri. Slovesnost ob 10.00 bo v primeru lepega vremena na dvorišču pred lurško votlino.

GOSPODOVO OZNANJENJE MARIJI, ponedeljek, 25. marca: Praznični sveti maši bosta v KEW ob 10.00 in ob 7.30 zvečer. V GEELONGU bo priložnost za spoved od 6. do 7.30 zvečer. Ob 7.30 bo praznična sv. maša. K vam pride misijonar p. Stanko Rozman.

VELIKI ČETRTEK, 28. marca: Spomin Jezusove zadnje večerje – ob 7.30 zvečer bo sv. maša; po maši prenos Najsvetejšega v ječo, molitvena ura.

VELIKI PETEK, 29. marca: Spomin Jezusovega trpljenja in smrti na križu. Ob 11.00 dopoldne bomo molili križev pot na dvorišču pred lurško votlino, ob 3.00 popoldne bodo v cerkvi obredi velikega petka: Branje pasijona po evangelistu Janezu, slovesne prošnje za vse potrebe, češčenje križa in sv. obhajilo. Nato sledi molitev pri božjem grobu v lurški votlini. Nabirka velikega petka je namenjena vzdrževanju krajev in ustanov (šol in bolnišnic) v Sveti deželi.

VELIKA SOBOTA, 30. marca: Spomin na Jezusa v grobu, ob 8.00 zvečer pa slovesni začetek velikonočne vigilije: slavje luči, Božja beseda, krstno bogoslužje, sv. maša, blagoslov velikonočnih jedil, velikonočna procesija.

VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA, 31. marca 2002: Slovesno praznovanje Gospodovega vstajenja ob 8.00 in 10.00. Vedno bo tudi blagoslov velikonočnih jedil.

VELIKONOČNI PONEDELJEK, 1. aprila: praznični maši ob 8.00 in 10.00.

BELA NEDELJA, 7. aprila: V KEW praznično bogoslužje ob 8.00 in 10.00; v WODONGI bo od 6.00 do 7.00 priložnost za spoved. Ob 7.00 bo slovesna sv. maša bele nedelje.

A DECLARATION OF FAITH Chris McKean

Chris McKean je akolit v slovenski cerkvi v Kew

WHEN THE PRIEST or his assisting minister holds the communion host before you and says “Body of Christ”, what do you say...and how do you say it?

We are all creatures of habit living a structured existence; our lives consist of certain rituals that we follow daily. Patterns of behaviour are established that allow us to automatically function and provide the most effective and desirable outcomes. In addition, we participate in events or occasions that generally follow set procedures; again, we go through certain preordained steps that are taken for granted.

The net result is that we exist in an ordered and defined “comfort zone”, where our actions are predictable. Moreover, if we don’t challenge ourselves occasionally, our lives become bland; and though the outcomes of our activities remain desirable, our potential for achievement or ultimate fulfilment may never be realised. He/she who expects nothing is never disappointed!

The Sunday Mass is no exception.

The Mass comprises a number of rituals and procedures which have evolved over the years; Opening and Recessional Hymns, the Gloria, the

Creed, the Readings (and even the sourcing of the Readings), the Homily, Prayers of the Faithful, Exchanging of Signs of Peace, Holy Communion etc. All are important and all have their particular place and order in the structure of the Mass.

For the Church, the Mass provides the perfect forum for the instruction, interpretation and reinforcement of Christ's message. The Mass, though, is also both a celebration and a communal prayer of thanksgiving, because, and I suggest most importantly, we are given the opportunity to receive the actual Body of Christ each time we go to Communion. This is a real justification for celebration and thanksgiving.

I sometimes wonder if, in celebrating the Mass and performing the inherent rituals, we actually lose sight of the purpose of the Mass? Is the singing a help or hindrance to our meditations? Does the blaze of a multitude of lighted candles, the design and colours of priestly robes, the smell of incense permeating the air provide unwanted distractions? Are we either so involved or (alternatively) complacent with the ritual that we miss the fact that, at the Consecration, the celebrant performs a true miracle – changing ordinary bread and wine into the Body and Blood of Jesus Christ.

Let me restate the above: Every time we attend Mass we witness a miracle - the changing of ordinary bread and wine into the Body and Blood of Jesus. And then...our faith is put to the test.

When the priest or his assisting minister holds the communion host before you and says "Body of Christ", what do you say...and how do you say it? Obviously, we respond "Amen" – a very simple, one word response.

But in that one word we are making a declaration of faith. We are saying that we honestly believe we are about to receive the Body of Christ.

No longer, then, should we be providing a ritual response, so easily reducible to the commonplace. If our response is from the heart, if it is an expression of what we truly believe, then this one word "Amen" becomes a special word – unique in that it reflects and reaffirms our personal relationship with God and His Son.

Accordingly, this "Amen" should be said with confidence, as a declaration of our belief, and with due reverence, given the magnitude of what we are acknowledging and accepting. There is no need for a timid response; each communicant will be making their own declaration of faith – and, we are family, brothers and sisters in Christ.

Let me take this opportunity to thank you for your acceptance, encouragement and well wishes in my role as Extraordinary Minister, as originally established by Father Metod, and my more recent role as a Reader cum Acolyte, at the instigation of Father Ciril.

I have been a member of the Slovenian Community, your community, for nearly 30 years, and have been accepted by all with kindness and friendship.

So in return I consider my ministerial duties, both a privilege and an honour, the best way of expressing my gratitude to you for your acceptance.

I hope to continue serving you to the best of my ability, recognising the trust you have placed in me.

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Ave, WEST HINDMARSH
SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

sv. družina AdELAIDE

NAŠA SLOVENSKA verska skupnost v Južni Avstraliji je 10. februarja s slovesno sveto mašo obhajala zahvalno daritev ob 19. obletnici blagoslovitve cerkve svete Družine. Na pepelnično sredo, 13. februarja, je minilo natanko 19 let, odkar je tedanji ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar skupaj z adelaidskim pomožnim škofom msgr. dr. Philipom Kennedyem blagoslovil novo slovensko svetišče, ki ga je pod vodstvom p. Janeza zgradila slovenska skupnost. Nedeljsko slovesnost je vodil magister p. Ciril Božič, nekdanji gvardijan in rektor svetišča na Brezjah pri Mariji Pomagaj, sedaj voditelj verskega in kulturnega središča svetega Cirila in Metoda v Melbournu in glavni urednik mesečnika Misli. Na začetku svete maše ga je pozdravila Rosemary Poklar, predstavnica pastoralnega sveta in misijonarko Marijo Anžič. Mali Peter in Anita pa sta gostoma poklonila šopka. K slovesnosti se je zbralo lepo število ljudi in smo se skupaj Bogu zahvalili za milosti in moči, ki ju prejemo v tem svetišču. V mašni homiliji je pater Ciril usmerjal naša življenja k hvaležnosti Vsemogočnemu, da bi še naprej romali v odprtosti milosti ob varstvu svete Družine, zavetnice naše cerkve. Po mašni daritvi smo p. Cirila povabili k 20. obletnici. Po končanem slavlju smo nadaljevali praznovanje v naši cerkveni dvorani vse do sredine popoldneva. Bilo je prijetno ob obujanju spominov, kako smo gradili našo cerkveno stavbo ob nepozabnih dnevih, ko je bil na obisku nadškof dr. Alojzij Šuštar. Sedaj

je na nas, da gradimo živo Cerkev. Kakšna je prihodnost skupnosti, je odvisno od vseh nas, posebno od staršev, koliko vzgajajo za skupnost in zvestobo materi, domovini in Bogu kakor pravi naš veliki pisatelj Ivan Cankar.

V večernih urah nedelje pa smo bili povabljeni v slovenski klub h kulturnemu programu v čast največjemu slovenskemu pesniku Francetu Prešernu ob spominu na njegov rojstni dan. V prijetni družbi je čas bežal in smo se poslovili og gostiteljev. Pot nas je vodila še k našemu preizkušanemu gospodu Ignacu Ahlinu. Pater Ciril in g. Ahlin sta Dolenjca in sta se spustila v debato, g. Ahlin je izrazil, česa pogreša v Mislih, kljub temu, da ga je bolezen priklenila na dom. Misli in Družino rad pogleda, vendar pa mu oči ne služijo, zato mu je branje zelo oteženo. Ob slovesu pa še posnetek s fotoaparatom za mali spomin. Tako je minila lepa nedelja in drugi dan sta naša gosta z jeklenim ptičem poletela v Victorio. Patru Cirilu smo hvaležni za obisk in vodenje slovesnosti. Bog povrni!

**Ignac Ahlin bo 6. aprila letos dopolnil 80 let.
Bog Vas živi, Vam kličemo tudi po Mislih!**

V mesecu februarju smo sprejeli v našo skupnost in božjo družino kar dve novi članici. Med sveto mašo 3. februarja je bila krščena ALICE ZEUSCHNER. Mama Silvija, roj. Likar in oče Michael Zeuschner. Boter pa je bil Edvard Likar.

24. februarja je bila med sveto mašo krščena TATJANA PAVLIČ, mama Marinka in oče Zdravko Pavlič. Botra sta bila Loredana in Robert Penko.

Obema novokrščenkama želimo, da bi rastle v zdravju in modrosti in naj ju spremlja Božji blagoslov. Staršem čestitke, da bi lepo vzgajali svoje otroke in da jim bodo v ponos in blagoslov.

POGREB

V sredo, 30. januarja 2002, je v Queen Elizabeth Hospital umrl v starosti 64 let TONE TRČEK. Maša zadušnica je bila v naši cerkvi 4. februarja, nato je bil kremiran. Zapušča štiri otroke, ki so že odrasli in sorodnike v domovini.

Rojen je bil 9. maja 1937 v Butanjevi vasi, ki spada v Šentjoško faro na Notranjskem. V Avstralijo, v Adelaido je prišel leta 1956. Mlad se je poročil in v prvem zakonu je imel štiri otroke, katere je sam vzgojil. V drugem zakonu ni imel otrok. Bil je izredno delaven in je veliko trpel,

posebno, ko je ostal sam, oddaljen od slovenske skupnosti. Nekaj časa je bil bolan, ko je bil lani v bolnišnici, je želel opraviti spoved pri slovenskem duhovniku. Nekaj dni pred smrtjo sem ga zopet obiskal in je želel zakrament bolniškega maziljenja. Lepo pripravljen se je po dolgem trpljenju srečal s svojim Stvarnikom. Naj počiva v miru Božjem!

SPORED ZA VELIKI TEDEN:

VELIKI ČETRTEK: zvečer ob 7. uri sveta maša, spomin na zadnjo večerjo, postavitve Evharistije. Po končani maši bo češčenje Jezusa v ječi, priložnost za spoved.

VELIKI PETEK: popoldne ob treh bodo obredi velikega petka. Po končanih obredih bo izpostavitve Najsvetejšega v božjem grobu, sledi rožni venec s petjem. Priložnost za spoved.

VELIKA SOBOTA: ob 10.00 dopoldne izpostavitve Najsvetejšega nad božjim grobom, križev pot, nato češčenje; popoldne ob 2.30. blagoslov velikonočnih jedil.

Zvečer ob 7. uri bodo obredi **VELIKONOČNE VIGILIJE** z mašo. Po maši vstajenska procesija okoli cerkve, nato blagoslov velikonočnih jedil. Na veliko soboto dopoldne od 11. - 12. ure bo spovedovanje in popoldne od 3.- 4. ure!

VELIKA NOČ: Slovesna peta sveta maša ob 10. uri. Po maši bodo otroci iskali pirhe okoli cerkve kot prejšnja leta.

Slovenian Catholicism: as important as ever into the 21st Century

Kathryn Hardwick-Franco

March 30, 2002 marks the 6th wedding anniversary of JOHN FRANCO AND KATHRYN HARDWICK-FRANCO and the 14th anniversary of our first date. We were married in Adelaide in the Blair Athol Uniting Church by Uniting Minister Geoff Tiller with Slovenian Priest Pater Janez assisting in the ceremony.

With the blessing of Pater Janez and the Catholic Archbishop, John was granted dispensation to marry a non-Catholic thereby ensuring the Catholic Church recognise our marriage. It was very important to John and I that the Catholic Church recognise our marriage and that a Catholic presence be a part of the wedding ceremony. It was equally important to us that John's Slovenian cultural background be interwoven into the celebration. That there is an Adelaide Slovenian Catholic Community is wonderful and precious gift. It enabled us to integrate various aspects of both our backgrounds and faiths into one of life's most important, significant and beautiful celebrations.

Part of John being granted dispensation to marry a non-Catholic involves him raising his children in the Catholic faith. John and I continue to work through this very important issue. When our two children came along and we had to make the decision about where to baptise them we chose to baptise them in the Adelaide Slovenian Catholic Church despite living in Port Lincoln 650 kilometers away. Further, whenever we are in Adelaide and can make it to church we choose to attend the Slovenian Catholic Church Mass to continue to support an important religious and cultural centre.

While I have no blood connection to anything Slovenian, my husband,

John, does. His parents have Slovenian cultural background, and by default, my children have Slovenian cultural background. As such, it is very important to me that I learn all I can about Slovenian culture. I first visited Slovenia in 1993 and I continue to try to learn the Slovenian language hoping that my children will also learn some Slovenian language. I have interwoven Slovenian music into both my Honours thesis and current Masters Degree studies in ethnomusicology and was awarded a one year scholarship by the Slovenian government to research Slovenian music in Slovenia. John and I didn't get to go because I fell pregnant with Tijana, our first child. So instead, we went to Slovenia with our two children Tijana (4) and Grace (1) during September 2001.

As our life unfolds we trust that we will be able to continue to contribute in our albeit small way, in the life and future of the Slovenian Catholic community and Slovenian community at large. Perhaps our children will also continue to demonstrate that Slovenian Catholicism is as important as ever, into the 21st Century.

Hvala Kathryn za čudovito pričevanje. Na fotografiji spodaj pa so učenci Slomškove šole v Kew, ki na svoj način sprejemajo našo slovensko dediščino.

p. Valerijan Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands, NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS, NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: rafael@zeta.org.au

Sv. Rafael Sydney

KRSTI: CHAYCE ZDRAVKO LAMOVSEK, Cringilla NSW. Oče Zdravko, mati Elizabeth roj. Brandon. Botra sta bila Branko Mlačič in Erika Lamovsek. Cerkev Vseh svetnikov, Figtree, 13. januarja 2002.

CLAUDIA FRANCES VATOVEC, Towradgi NSW. Oče William Roman, mati Stephanie Lea roj. Dunn. Botra sta bila Jacqueline Hoy in Stephen Challenger. Cerkev Vseh svetnikov, Figtree, 3. februarja 2002.

GABRIELA PEROVIC, Bossley Park NSW. Oče Vinko, mati Nadia roj. Pesavento. Botri so bili Alex in Kristina Perovic ter Lisa Pesavento. Sv. Rafael, Merrylands, 10. februarja 2002.

EVANGELINE VICTORIA GRMEK, Farrer ACT. Oče Herman, mati Fiona roj. McKergow. Botra sta bila Peter Murko in Blanka Kosak. Cerkev sv. Petra in Pavla, Garran ACT, 17. februar 2002 (krst vpisan v knjigi Curtin ACT).

JARRED STOYAN BRATOVIC, Glenwood, NSW. Oče Stoyan, mati Karen roj. Smith. Botri so bili Susan in Shane Orchard, Nives in Anthony Limare. Sv. Rafael, Merrylands, 24. februarja 2002

Novorojenčkom, staršem, botrom in njihovim družinam iskrene čestitke k prejemu krsta njihovih otrok.

POROKE: LINDA MARIJA HREN, Shell Harbour NSW. Hčerka Alojza in Mariete roj. Ponikvar, in ANDREW JAMIESON FOWLER, Shell Harbour NSW. Sin Hugh Stewart in Marguerite Renee roj. White. Priči sta bila David Sullivan in Nicole Hren. V Cerkvi Vseh svetnikov, Figtree, 9. februarja 2002.

MICHELLE TANTINI, Guildford NSW. Hčerka Ostelia in Angele roj. Baša, in MATHEW MELLEEN, Sydney NSW. Sin Rona in Irene. Priči sta bila Mark Sammut in Nicole Woodward. Cardinal Cerrettis Chapel, St. Patrick's Estate, Manly NSW, 17. februarja 2002

Obema paroma iskrene čestitke k prejemu zakramenta sv. zakona z željo za obilico Božjega blagoslova na skupni življenjski poti.

POKOJNI : Dne 14. februarja 2002 je v domu za ostarele v Garden Suburb, Newcastle, umrl JOŽEF KRAJNC (KRAINZ), med rojaki znan kot Pepi. Rojen je bil 23.4.1922 v Zdevnem blizu Šentjanža. Otroška leta je preživel v okolici Brunka in Budne vasi. Kot mlad fant se je zaposlil na železnici v Trbovljah. Za časa vojne je živel v Avstriji. Tam je srečal svojo življenjsko sopotnico Stanislavo, rojeno v Šoštanju. Leta 1949 je z ženo in eno leto starim sinom prispel v Avstralijo. Kranjčeva družina si je ustvarila dom v Cardiffu (Newcastle). Pepi se je zaposlil pri državnih železnicah, kjer je ostal vse do upokojitve. Družina Krajnc je vedno nudila gostoljubnost slovenskemu duhovniku, kadar je bil v Newcastleu.

Po smrti žene Stanke je tudi Pepi začel bolehati. Bil je eden prvih stanovalcev v multikulturnem domu za ostarele. Ker se mu je bolezen poslabšala, je pred šestimi leti šel v drugi dom, kjer je končal svojo zemeljsko pot. Pogrebne molitve so bile opravljene 19.2.2002 v Cardiffu, ki sta jih vodila lokalni župnik in p. Valerijan Jenko. Pokopan je bil v skupnem grobu z ženo Stanko na

pokopališču v Sandgate. Pepi zapušča sina Jožefa, snaho Helen ter vnuke Jasona, Aarona in Mathewa.

Podatke nam je posredovala tajnica društva »Tivoli« iz Newcastlea, gospa Marija Grosman.

V nedeljo, 17.2.2002, je na domu v Daptu (Wollongong) umrl MILAN KROPEJ. Rojen je bil v Beogradu, 9.12.1928, kot sin Ane Kropej-Stanič. Svojo mladost je preživel v Slovenski Bistrici. V Avstralijo je prišel leta 1959 z ladjo Neptunia. Po poklicu je bil električar. Poročen je bil z Ljudmilo Koncut, ki je po rodu iz Vedrijana pri Gorici. Poleg nje zapušča tudi hčerki Nado Pfrengle in Suzy Rowe in tri vnuke, v Mariboru pa tudi sestro Anico. Pogrebna maša je bila opravljena v Merrylandsu v sredo, 20.2.2002. Pokopan pa je bil na novem delu slovenskega pokopališča v Rookwoodu.

Naše sožalje sorodnikom pokojnih.

p. Valerian

Škrat se je malo poigral z zlatimi vrsticami Misli v februarju. Se opravičujemo in tokrat pravilno povzemamo "Z UPANJEM V LETO 2002" patra Valeriana:

Ko boste brali te vrstice, bomo že v drugem mesecu novega leta. Želim vam, da bi bilo res leto, ko bomo rasli ne samo v starosti, ampak tudi v milosti pri Bogu in pri ljudeh!

Pa še pogled nazaj, saj smo imeli celo vrsto lepih doživljajev. Naj omenim gostovanje ansambla Družine Galič iz Šempetra pri Celju. Na 3. adventno nedeljo so popestrili našo službo božjo, ko so prepevali adventne in Marijine pesmi. Po maši pa so v dvorani nastopili s koncertom. V prvem delu so bile na razporedu zanimive Slomškove pesmi, sledila je vrsta narodnih in umetnih pesmi; vsi v dvorani so poslušali v tihoti, brez šuma in z velikim užitkom. Nastopali so Jože, Cita, Katarina in Marko Galič. Poslušalci so nastopajoče nagradili po vsaki pesmi z navdušenim aplavzom. Ob koncu pa z

bučnim ploskanjem.

Na »Štefanovo«, 26.12.2001, pa so Galičevi nastopili na vsakoletni in tradicionalni prireditvi v naši dvorani. Najprej smo se spomnili 10-letnice slovenske osamosvojitve. Nastopil je naš mešani pevski zbor in duet v sestavi Ivan Tomšič in Lojze Magajna. Častni generalni konzul Alfred Brežnik pa je spregovoril o pomenu praznovanja. Program je povezovala ga. Vesna Poč-Lukežič.

Na prvo adventno nedeljo, 2.12.2001, smo imeli obisk Miklavža. Otroci Slomškove šole so ga pozdravili z dobro pripravljenim programom, ki so ga sestavile učiteljice Kristina Šuber, Danica Gerželj, Danica Šajn in organistinja Carmen Fuderanan.

Iz Burwooda, NSW, smo prejeli Money Order za \$50 brez imena (ne na poštnem čeku ne na kuverti). Prosimo, da se nam pošiljatelj oglasi, da ga lahko napišemo. Hvala!

Julie Brcar, njeni sestri Michelle in Natalie ter mama Klara in oče Ivan večkrat gostijo mlade. V decembru 2001 je na njihovem domu škof Cremin ob somaševanju p. Valeriana in p. Cirila daroval sveto daritev za nad sto mladih, ki se zbirajo v molitvenih skupinah in se pripravljajo na svetovni mladinski dan v Torontu v juliju 2002, kamor bosta šla tudi Julie Brcar iz Sydneya in Andrew Bratina iz Melbourn.

VELIKONOČNI PROGRAM 2002:

SV. RAFAEL MERRYLANDS:

24. marca – CVETNA NEDELJA: 9.30 zj.– blagoslov zelenja, oljk in butaric na dvorišču, sledi procesija v cerkev, sv. maša z branjem pasijona.

27. marca – VELIKA SREDA: 7.30 zv. – cerkev Sv. Patricka – Allavah St.: škofova maša z blagoslovom svetih olj, obnovitev duhovniških obljub. Trije člani naše skupnosti bodo prejeli iz škofovih rok sveta olja.

28. marec – VELIKI ČETRTEK – spomin Gospodove zadnje večerje: 7.00 zv. sv.maša – pri darovanjski procesiji bodo trije člani naše skupnosti prinesli k oltarju sveta olja. Po maši prenos Najsvetejšega na stranski oltar (»v ječo«). Sledi molitvena ura za Cerkev in duhovnike.

29. marec – VELIKI PETEK – spomin Jezusove smrti na križu: ob 3.00 pop. opravilo tega dne: branje beril po Janezu, molitev za vse stanove, češčenje križa in sv. obhajilo. Nabirka tega dne bo za vzdrževanje cerkva v Sveti Deželi. Ob 4.30 pop. – izspostavitev Najsvetejšega v Božjem grobu. Ob 7.00 zv. – sveti križev pot.

30. marec – VELIKA SOBOTA: spomin Jezusovega počitka v grobu. Ves dan češčenje Jezusa v božjem grobu.

1.00 pop. sv. spoved za otroke in molitev otrok pri božjem grobu; ob 2.00 in 5.00 pop.: blagoslov velikonočnih jedil. Ob 7.00 zv. – obredi velikonočne vigilijske: blagoslov ognja in velikonočne sveče (na dvorišču), sledi procesija v cerkev, hvalnica Luči, berila iz stare in nove zaveze, blagoslov krstne vode, obnovitev obljub, slovesna sv. maša (prepeva mešani zbor).

31. marec – VELIKONOČNA NEDELJA: praznik Jezusovega vstajenja: 8.00 zj. – slovesno vstajenje – procesija po dvorišču, po vrnitvi v cerkev zahvalna pesem, blagoslov z Najsvetejšim, slovesna sv. maša (prepeva mešani zbor); 10.00 dop. – praznična sv. maša z ljudskim petjem.

1. april – VELIKONOČNI PONEDELJEK: srečanje z Vstalim v Emavsu: 9.30 dop. in 6.00 zv.: Praznična maša z ljudskim petjem; 7.30 – družabna prireditev «PIRHOVANJE» v dvorani.

Igral bo ansambel »The Masters«.

7. april – 2. VELIKONOČNA - BELA NEDELJA: praznik Božjega usmiljenja: 9.30 dop – praznična služba božja.

14. april – 3. VELIKONOČNA NEDELJA: 9.30 dop – sv. maša – prepevali bodo člani pevskega zbora KUD Primorje iz Ajdovščine; po maši bodo nastopili v naši dvorani.

WOLONGONG - FIGTREE:

CVETNA NEDELJA, 24. marca: ob 5.00 pop.; VELIKI PETEK, 29. marca: ob 7.00 zvečer; 31. marec – VELIKONOČNA NEDELJA: ob 5.00 pop. – slovesna maša, zahvalna pesem, blagoslov z Najsvetejšim.

CANBERRA:

17. marca : 6.00 zv. slovenska služba božja
31. marec – VELIKONOČNA NEDELJA:
6.00 zv. – praznična slovenska služba božja
21. april – 4. VELIKONOČNA NEDELJA:
6.00 zv. – redna služba božja, cerkev sv. Petra in Pavla, Wisdom St., Garran, ACT. Sicer pa je sv. maša vsako tretjo nedeljo v mesecu.

NEWCASTLE: 7. april - BELA NEDELJA:
6.00 zv. – slovenska služba božja v stolnici Srca Jezusovega, Hamilton (Newcastle). Po maši srečanje v dvorani. Sicer pa je sv. maša vsako 5. nedeljo, kadar je, kot tudi prvo nedeljo po božiču in veliki noči.

GOLD COAST (ZLATA OBALA), QLD:
6. april 2002 – sobota pred Belo nedeljo ob 7.30 zv. – slovesna sv. maša, cerkev Srca Jezusovega, Fairway Dr., Merimac, QLD.

CORNUBIA »PLANINKA«, QLD:
7. april 2002, BELA NEDELJA: ob 10.30 dop. – slovesna sv. maša, sledi običajni piknik.

SUNSHINE COAST (SONČNA OBALA):
Pri vas bo slovenska služba božja na isto nedeljo kot na »Planinki«, 7. aprila. Sveta maša bo ob 7.30 uri zvečer v cerkvi Matere Božje (St. Mary's) Buderim, QLD (v isti cerkvi kot zadnjič).

PERTH, WA:

Obisk slovenskega duhovnika v Perthu bo 14. in 21. aprila. Obe nedelji bo slovenska služba božja ob 2.00 pop. v cerkvi sv. Kierana, Osborne Park.

Sveti Francisek Asiski

»Janez Strachia,« je dejal s poudarkom, »ali ti nisem bil prepovedal, preden sem odšel v Sveto deželo, da nočem one učenosti, ki le napihuje duha in je greh v njej? Da trpim le tako učenost, ki navaja k Bogu? In sem ti zato zapovedal, da nehaj s svojo šolo? In kaj vidim? Spet si jo ustanovil, spet seješ napuh in ošabnost iz knjig in zastrupljaš duše! Preklet bodi!«

Janez Strachia se je zgrudil na kolena.

»Oče!« je zavzdihnil.

»Oče!« so zaprosili drugi. »Še to pot mu odpusti! Blagoslovi ga!«

»Ne morem blagosloviti človeka, ki ga je preklel sam Gospod!« je odvrnil Francišek in ga ni več pogledal.

Kardinal Hugolin je zvedel tudi o tem dogodku in je govoril Frančišku:

»Glej, zakaj ti je tako zoprna učenost?«

»Ni mi zoprna, če ni ošabnosti v njej,« je dejal Francišek. »Gospod kardinal, znano Vam je, da sem postavil Gregorja iz Neapolja za predstojnika in ta je učen duhovnik. Prav tako poznate Petra Cattanija, ki ga ljubim, čeprav je doktor prava in je bil kanonik v Assisiju. Rad se posvetujem z njim in spoštujem ga in gospod mu pravim. Brat Elija Bombarone je bil notar v Bologni in je na glasu, da je eden izmed najbolj učenih ljudi v naši deželi. Brat Cezarij iz Speierja je studiral na univerzi v

Parizu in zelo ga čislam. Vse te brate poslušam rad in se zanesem na njihovo besedo in koristijo meni in bratom. A v teh ni ošabnega duha; kar znajo, so posvetili Bogu in blagru duš.«

»Pa kaj potem, Francišek moj, čemu se razhudiš tako, če vidiš šolo v samostanu?«

»Zato, gospod kardinal in varuh naš, zato, ker se vedno bojim, ali bodo učenjaki tudi zvesti manjši bratje. Če jih ne bo preslepila učenost, da bodo gledali na druge z viška, da ne bodo imeli v sebi onega, da so nič in nič in trikrat nič, čeprav so doktorji! Poznam človeka! Kaj nisem bil jaz tak v mladosti, da mi ni bilo nikoli zadosti časti? Da sem hrepenel po tem, kako bi bil več in več? Častilakomen sem bil, a zdaj sovražim to častilakomnost! Borim se zoper njo, ugonabljam jo, kjerkoli le morem. To je smrt za duše in kamen za srce. Izvor vseh grehov je. Kaj ni vrgel napuh celo angele iz nebes v večni ogenj?«

Kardinal je pritrdil Frančišku.

»Ti veš, Francišek,« mu je dejal, »a kako bi to zaustavili?«

»Da – kako!« je zavzdihnil Francišek. »In to: če imamo učenjake in šole, moramo imeti knjige in knjižnice. Če imamo to, moramo imeti poslopja, velika poslopja. A čigava naj bodo potem ta poslopja, čigave knjižnice? Kje je potem sveto uboštvo? **nadaljevanje sledi**

KRIZEM

AVSTRALSKE

SLOVENIJE

ŠLI SMO NA IZLET V MELBOURNE

Pevski zbor Verskega središča Merrylands iz Sydneya ima navado, da gre enkrat na leto, največkrat v po-božičnem času na izlet z avtobusom do neke bližnje ali daljne slovenske skupnosti v Avstraliji. Tak izlet je ponavadi združil malo družabnosti in razvedrila s spoznavanjem različnih krajev, kjer živijo naši rojaki in se je običajno zaključil z obiskom službe božje v kraju, ki smo ga obiskali. Naši pevci so tudi z veseljem zapeli pri službi božji, pa tudi kasneje pri družabnem srečanju z rojaki, ki smo jih obiskali. Na takih potovanjih smo že obiskali Wollongong, Newcastle in Brisbane, letos pa so se pevci odločili, da bi radi obiskali rojake v Melbournu.

Skoraj vsak Slovenec v Sydneyu ima prijatelje ali sorodnike v Melbournu in navdušenje za potovanje je bilo veliko. Na žalost pa so se pojavile zelo neugodne okoliščine za brezskrbno potovanje po svetu: strašni požari okrog Sydneya so povzročili napade astme in tudi zaskrbljenosti med potniki in nekatere je tudi prestrašilo enajsturno sedenje v avtobusu v vsako smer. Tako se je premislila večina pevk iz zbora, samo dve pevki sta šli na pot - a še vedno dovolj moških pevcev, da smo se lahko postavili s petjem v Melbournu. Preostali prostor v avtobusu so skoraj napolnili drugi

navdušeni popotniki in šli smo. Res je bila dolga pot, vendar je bila vredna truda. Kot se Slovencem spodobi, smo obiskali vinsko klet v okolici Melbournu in poizkusili kakih deset različnih vrst vina. In ko smo pri poizkušnji vina - nikar ne pravite Slovincu, da mora pri poizkušnji vina izpljuniti vino, ki naj bi ga poskusil; kakšna škoda bi to bila! Obiskali smo tudi nemško restavracijo sredi zelenih hribov. Višek večera pa je bil seveda obisk v Slovenskem društvu Melbournu, kjer so nas sprejeli in pogostili kot dolgo izgubljene brate in sestre. Veliko število Slovencev iz Melbournu se je zbralo v soboto zvečer v prostorih Slovenskega društva in marsikdo je bil razočaran, ko med obiskovalci iz Sydneya ni našel svojih prijateljev ali sorodnikov. Drugi so imeli več sreče, žal pa se vsi počasi staramo in smo vse manj navdušeni za dolga

potovanja. Z nami je bil na obisku pri Slovenskem društvu tudi pater Filip iz Sydneya, ki skoraj šteje Melbourne za svoj drugi dom in je prišel v Melbourne že pred nami, da bi pomagal patru Cirilu, ko je ta zaposlen s tradicionalnim družinskim taborjenjem v Mt. Elizi.

Naši pevci so napravili improviziran koncert v prostorih Slovenskega društva Melbourne, ki je bil lepo sprejet. Naslednji dan, v nedeljo smo šli k sv. maši v Kew in kot se pevcem spodobi, so pomagali peti pri sv. maši, potem tudi v dvorani, skupaj s pevci iz vseh koncev Melbourne. Na žalost je bilo veliko naših prijateljev in znancev odsotnih, tudi pater Ciril je bil na taborjenju in rekli so nam, da je tam tudi večina kuharic, kar pa je bilo kar težko verjeti, saj so nam pridne gospodinje iz Društva sv. Eme pripravile odlično kosilo, tako, da smo na celem izletu imeli samo eno pritožbo: da smo ves čas predobro in preobilno jedli.

Po kosilu smo se odpravili nazaj proti Sydneyu in bilo je okrog treh ponoči, ko smo prispeli v Merrylands, kjer nas je skrbni pater Valerijan pričakal z vročo kavo in pecivom.

Lepo nam je bilo na izletu in še enkrat se najlepše zahvaljujemo vsem, ki so nas v Melbourne tako lepo sprejeli. Upamo, da se bomo lahko oddolžili za gostoljubje, kadar pridejo Melbournčani k nam v Sydney.

Lep pozdrav vsem.

Martha Magajna

Skupina drugega tedna Mt. Elize 2002.

DRUŽINSKI TEDEN V MT. ELIZI

Januar je mesec počitnic. Verski in kulturni center svetega Cirila in Metoda v Kew že dolgo vrsto let skrbi, da se Slovenci združujemo v eno družino in skupaj preživimo počitnice ob morju. Zelo lepa zamisel pokojnega patra Bazilija. V Melbourne vsi poznamo ta kraj. Tja smo pošiljali svoje otroke, sedaj pa sami radi tja zahajamo in nekateri pripeljete svoje vnučke. Letos je preživljalo počitnice več kot 50 ljudi v prvem tednu. Tudi jaz sem se vpisala med prvimi od 6. - 12. januarja. Rada grem, saj so to moje najlepše počitnice. Naberem si moči, saj drugi skrbijo za hrano. Ta kraj se imenuje 'Greyfriars' (sivi patri). Ta košček zemlje leži tik nad obalo. Izgleda kot star grad obdan s cipresami. V sredini pa cerkva sv. Frančiška, ki je zapuščena, pa spet oživi, ko očistimo pajčevino in okrasimo oltarček. Zraven so dolga poslopja z nešteti okni. Hišnik mi je povedal, da je okoli 60 sob. Pred stavbo je prekrasen razgled, posebno v večernih urah, ko migljajo lučke Melbourne. Ribiči pa lovijo ribe, kadar je mirno morje. Nekateri boste rekli, "saj vemo, kako to izgleda". To naj bo za tiste, ki še niso bili v Mt. Elizi in samo berejo o njej. Do torka je bil z nami pater Ciril in v sredo je prišel pater Filip. Dan smo začeli takole: ob 7.30 sv. maša; ob osmih zjutraj zajtrk; ob enih kosilo; ob sedmih večerja in ob devetih "milo" za lahko in prijetno spanje.

Sami med sabo smo se razdelili po skupinah za pomoč v kuhinji. Delo otrok pa je bilo, da so nosili darove pri sv. maši ter zvonili na veliki zvon, da je vsakdo slišal, kdaj je kosilo, maša.

Pater Filip je rekel prvi dan: "Upam, da ne bo maše brez petja". Potem pa je bil presenečen, ko je zaslišal močan pevski zbor.

Maksa Koržeta vsi poznate; vsako leto pripelje barko, da poskrbi

za petkovo kosilo - ribe. Letos je s seboj vzel Adriana Butinarja in Andreja Bratina. Veseli so odšli in se žalostni vrnili - ulovili so samo štiri ribe. Mi pa smo bili ponosni nanje, saj so morali zgodaj vstati. Namesto rib smo imeli češpljeve knedeljne. Polno košaro sliv so prinesli Horvatovi iz MacLeoda.

V petek zvečer smo naredili koncert za slovo. Ta večer so nas obiskali tudi tisti, ki se niso mogli udeležiti celotnih počitnic. Hvala vam, bili smo vas veseli. Otroci so nam bili v veliko veselje. Danila Štolfa je imela zelo lepo zamisel: vse otroke je zaposlila, da so risali risbe. Ves teden so bile razstavljene v jedilnici in vsi otroci so dobili nagrade. Na koncu programa smo se lepo zahvalili vsem. Najprej patru Filipu za njegovo očetovsko skrb. Naši nadvse dobri Francki Anžin, ki je vodila kuhinjo. Hrana je bila dobra kot doma. Zelo smo bili veseli Marije Anžič, misijonarke, ki je bila prvič z nami in je v glavnem imela pregled čez vse in je tudi pomagala v kuhinji. Marjeta pa je Franckina sorodnica na dopustu. Bila je v veliko pomoč v kuhinji; hitra in prijazna. Nismo pa pozabili Tilke Lenko. Njene roke so bile povsod. Saj smo imeli vsak dan sveže pecivo. Vprašali smo jo, kje jemlje moč. Res od Boga, kot nam je rekla. Maksa smo obdarili, ker je bil največkrat v Mt. Elizi. Adrian Butinar je pa imel najlepše pospravljeno sobo - ne prvič. Poklicali smo tudi najmlajšo deklico naše skupine - Georgio. Sklenili smo z domačimi krofi in tudi vinčka ni manjkalo. Vse je popestrila slovenska pesem in nazadnje še pesem Hvala večnemu Bogu. Nisem pozabila Davida Hvalica in Simona Grilja, ki sta prevzela vso skrb za sobe in pobirala denar za prijave. Odlično sta naredila. Boglonaj! Hvala vsem, ki ste pripomogli, da so bile počitnice lepe in domače. Vse je prehitro minilo. Sonca nismo imeli dosti, v naših srcih pa je bilo vseeno toplo od prijetnega vzdušja in lepega petja.

Vse lepo pozdravlja **Anica Smrdel**.

MORDA KDO VE ALI POZNA?

Sestra nujno išče **TEREZIJO CAUSEVIČ**, rojeno **KRISTAN**, r. 24.04.1927 v Strahinju, Naklo. Nazadnje je živela v Sydneyu.

V kolikor bi kdo kaj vedel o pogrešani, naj to prosimo nemudoma sporoči veleposlaništvu.

FRANCI BRUS, rojen 8.7.1943 v Mojstrani. Od leta 1985 se ni več javil mami, ki ga išče. Živel je v Melbournu, 38 Grey St., St. Kilda.

Je močne postave in ima močno sladkorno bolezen. Po naravi je zelo pristopen.

Brat Jože Vajda, podrečje 88, Domžale 1230, Slovenija išče: **IVANA VAJDA**, rojenega 20. 02. 1942 v Metliki. Nazadnje je živel v Južni Avstraliji.

Kdorkoli bi kaj vedel o njem, naj sporoči bratu ali na veleposlaništvo.

Sestra, oziroma teta Ines Batič iz Postojne zaradi urejanja dediščine išče:

SEMY, INES, SUZY MINGOJA, hčere pokojne **DRAGICE MINGOJA**, roj. **SEVER**, nazadnje živeče v Južni Avstraliji. Kdorkoli bi karkoli vedel o njih, naj sporoči na veleposlaništvo.

Jakob Čadež išče JOŽETA. Jože je bil po rodu iz Pivke ali Sežane. Nazadnje mu je pisal v Canado leta 1965. Bil je v Melbournu in je nato prišel v Nemčijo, kjer sta bila skupaj leta 1963 in 1964. Jakob Čadež išče prijatelja, ki bi se iz teh nekaj podatkov in fotografije spodaj spoznal in bil vesel, če se mu oglasi na sledeči naslov: Jakob Čadež, 1465 East 28 Ave, Vancouver, BS, Canada.

Primelife sets a national and international benchmark in senior living.

Primelife Corporation's resort-style senior living facilities are becoming an attractive option for seniors who wish to live a relaxing and enjoyable lifestyle.

Entering a Primelife village is like checking into a five star hotel. Primelife's senior living villages offer a wide range of amenities and services that you would normally experience whilst on vacation.

For example, residents of the award winning facility Claremont Terrace have their meals provided and their rooms cleaned whilst they enjoy a swim in the lap pool, a craft class, or an outing in the facility's bus.

At Lexington Gardens in the Eastern suburbs of Melbourne, Victoria, residents are within metres of the tennis courts, bowling greens and community centre. This community centre offers residents a library, computer room, dining room, cappuccino lounge, and soon, a theatrette, gymnasium and swimming pool. Primelife's Waterford Valley Senior Living Community even has its own 18 hole championship golf course.

Residents are also provided with a 24 hour emergency service to add to their peace of mind.

The word boredom is not in the Primelife dictionary. The company appointed an events manager whose role it is to provide and coordinate stimulating and novel activities.

The company also sponsors classical music concerts to which residents are invited.

Primelife also has its own television network – Renaissance Television (RTV) which targets the over 45 age group. RTV focuses on old time classics like I Love Lucy, Lifestyle programs and sporting programs like 'Jack and the Green Talk', a bowls program. The company also has three ambassadors – Tony Barber, a well known Australian television personality, Paul Cronin, an actor and raconteur and Denis Walter, a well known Australian singer and television presenter.

These three ambassadors have regular contact with Primelife residents at functions and Primelife-sponsored events like the Senior's Picnic Day at the Mornington Race Course.

The motto at Primelife is Residents First, Residents Last.

This is the driving force behind Primelife's success. This concept of residential quality has set national and international benchmarks.

If you want to enjoy financial freedom, social freedom and in a resort-like lifestyle, call 1800 674 383 (freecall) or HELENA LEBER 03 9589 6094, Registered Volunteer of Boroondara Resource Centre.

Nadaljujem s pisanjem, dragi rojaki, v upanju, da ste veseli in zdravi na poti v dnevne doživljaje življenja.

Te dni smo praznovali deseto obletnico DOMA MATERE ROMANE in so tako stanovalci doma kot mi prisotni veselo zapeli z zadovoljstvom, da je tako dobra oskrba mogoča v času življenjske nujnosti.

Upravnica Doma matere Romane Sandra Krnel s sodelavkami na dan praznovanja 10. obletnice Doma, 16.2.2002.

Ob tem sem pregledala možnosti in ponudbe, ki bi nam do tedaj, ko postanemo starejši in betežni, nudile veselejši in lažji čas življenja. Ker živimo daleč od rojstnega kraja, nimamo ob sebi ožjega družinskega kroga. Prijatelji-dobri znanci, so naša opora in nadomeščajo širši družinski krog – bratov in sestra – to je naše resnično in edino sorodstvo v tujini. Prijetno je v družbi in v starosti so razdalje, posebno zvečer, še daljše.

V povezavi s tem že dolgo razmišljam o skupnem naselju, soseščini najbližjih. Pogovarjala sem se s predstavniki organizacij in verskih središč ter obiskala državno in privatno ponudbo oskrbe.

Kot vedno, vsak po svoje preišlja in predstavniki organizacij so predlagali, da bi v bodočih mesecih o tej zadevi razpravljali.

Predložila sem predlog podružnice, ki se s temi zadevami ukvarja in ta je; da lahko kupimo del že dograjenih naselij in ga poimenujemo SLOVENSKA – karkoli bi odločili. Cena tam bi bila odvisna od velikosti garsonjere do dveh spalnic z balkoni v nadstropju ali vrtičkom v pritličju od \$80.000 do \$140.000. Tedenska vzdrževalnina za vse – čiščenje vrtov, poslopja, uporaba vaškega avtobusa, vsi davki in zavarovalnine – znaša \$50. Vse poslovne zadeve uredi firma – potomci dobijo denar od poslopja po Vaši želji.

Drugi izhod bi bil, da Slovenci skupno kupimo zemljišče. Podružnica bi vse potrebno uredila in zgradila, vselitev pa, kot zgoraj omenjeno.

Kot zadnji izhod ali morda primerno naši skupni dosedANJI želji po domači družbi bi po odločitvi članov okrog naših čudovitih in za nas izbranih zemljišč, podružnica zgradila okrog naših klubov hišico poleg hišice, prekrito toplo kopališče, mini golf in še kaj. Naši klubi bi ostali za naše potomce, ko bodo ostareli. Za

sedaj pa bi nas obiskovali, saj bi jim nudili počitniško razvedrilo, plavanje, golf, balinanje, kavarno / restavracijo na našem dvorišču, kakor tudi otroško igrišče in MINI MARKET.

Da bi se to uresničilo, zahteva gradbeno podjetje najmanj pet do sedem delegatov - članov, ki so pripravljeni to izvesti. S tem je managementu številno zagotovljeno, da bi tako finančno kot oskrbovalno tak VEČNI POČITNIŠKI / HOLIDAY RESORT lahko vzdrževal nujno zdravniško in urgentno službo ob pritisku na zvonček v Vašem stanovanju.

**Slovenska dobrodelna agencija,
Boroondara Registered Volunteer Resource Centre.**

Helena Leber

ZA SLOVENSKO KNJIŽNO POLICO

Ob mojem zadnjem obisku Ljubljane lansko leto sem se imela priliko udeležiti več predstavitev novo-izdanih knjig slovenski javnosti in odkrila, kako živa je v Sloveniji v tem času hitrih komunikacijskih izmenjav in televizije še vedno ljubezen do knjige in koliko truda in ljubezni je vloženo v vsako novo knjižno stvaritev.

Z vami, dragi bralci, bi rada delila nekaj tega posebnega razburjenja ob odkritju lepe, pomembne, zanimive knjige in vam predstavila knjižne stvaritve, ki se mi zdijo vredne posebne pozornosti in so seveda že na moji knjižni polici.

V letu 2001 je predstavljal vrhunec knjižnih izdaj SLOVENSKI PRAVOPIS. Je delo Instituta za slovenski jezik. Izdala sta ga Slovenska akademija znanosti in umetnosti in Znanstveno raziskovalni center. Priprave za to šesto izdajo slovenskega pravopisa (prvi 1899) so se začele leta 1971 in sicer na pobudo jezikoslovca prof. Jožeta Toporišiča. Javnosti so ga predstavili v glavni dvorani SAZU in je bil velik, kulturno pomemben dogodek, ki je pritegnil kakih 200 predstavnikov medijev. Slovenski Pravopis je dosedaj največje in najtemeljitejše delo o pravilni uporabi sodobnega slovenskega knjižnega jezika.

Pravopis šteje 1.803 strani in je sestavljen iz dveh glavnih delov: Pravil in Slovarja. Obsega 130 tisoč besed oz. besednih zvez, v več kot 90 tisoč slovarskih sestavkih. Vse obravnavano je iz okvira interesov in potreb srednješolskega abiturienta in še čez, ne zajema pa specialističnega izrazja posameznih ved, če ni to pomembno za navedene zainteresirane.

O izbranih besedah in besednih zvezah slovar informira v vseh možnih pogledih: kako se kaj piše, izgovarja, kaj je besednozvrstno,

kako se slovnično pregiba, povezuje v stavku, kakšne stilne in zvrstne vrednosti je, torej slovar za vsakega, ki beseduje v knjižni slovenščini. Predvsem slovenske knjižnice bi morale imeti to dragoceno knjigo na svojih policah.

Naslednja knjiga, ki bi vam jo, dragi rojaki, rada priporočila, je zbirka slovenskih pripovedk prof. Dušice Kunaverjeve, SLOVENSKE LJUDSKE PRIPOVEDKE-SLOVENE LEGENDS. Izšla je v samozaložbi leta 1999. V zbirki so vključene vse najpomembnejše pripovedke slovenskega ljudskega izročila in sicer po zvrsteh od najstarejših kot so Ljubljanski zmaj in Jazonovo potovanje, velikani in vile, turški vpadi krščanske legende in slovenski junaki. Zbirka je izčrpna, lahko bi rekli slovenska zgodovina po ustnem izročilu, njena posebna odlika pa je, da je dvojezična, v angleščini in slovenščini, torej dostopna našim mlajšim generacijam, ki ne berejo slovensko. Primerna je tudi za poučevanje slovenščine.

Knjiga, nad katero sem bila posebno navdušena, je nova izdaja pripovedk pisateljice Lee Fatur z naslovom DOM DEDOV. Rodila se je in odraščala v Zagorju na Pivki. Pripovedke, ki jih je zbrala in objavila kot zbirko prvič leta 1941, so pristne pripovedke, kot so jih pripovedovale babice v Zagorju generacijam otročadi, ki se je ob dolgih zimskih večerih zbirala okrog ognjišča. O tem mi je pripovedoval moj oče, ki je bil tudi z dušo in srcem Zagorec. Knjiga je opremljena s slovarčkom za izraze, ki so prešli iz splošne uporabe. Prof. Silvo Fatur, sam doma iz Zagorja je z ljubeznijo zbral pripovedke in vključil življenjepis pisateljice. Pisatelj F.S. Finžgar, za katerega ga je napisala, je pričakoval, da bo čisto izviren, kot je ona, vendar ni mislil, da ga bo navihanka tako

napisala: Niti črke ni zapisala o sebi – in vendar je v spisu podano vse, kar nam pojasni njen jezik, njeno pristno zagorsko čustvovanje, njeno nemirno dušo, njene sanje, njeno vero.

Tako je govorila o Zagorju, njegovi preteklosti, ljudeh, domišljiji, ki jim je čarala mitološke pojave kot so volkodlaki, bele žene, o dušah, ki se javljajo, o reki Pivki, ki privre iz svojih žrel v jeseni. Pomembno je predvsem povedati, da je jezik Lee Fatur tako lep in pristen, da je ni bilo treba v tej najnovejši izdaji nič preurejati ali popravljati.

Knjiga je bila predstavljena javnosti v Zagorju v decembru in bila v kratkem času razprodana in k sreči nam je uspelo naročiti zadnjih 20 knjig za Avstralijo.

Sedaj pa še nekaj o izredni in lepi knjigi z naslovom UGANKE VAŠČANKE, ki je izšla oktobra meseca. Slovesno predstavljena na tiskovni konferenci v prostorih Slovenskega svetovnega kongresa na Cankarjevi cesti, je bila odmevna v slovenskih medijih. Avtor knjige je Ivan Cimerman, publicist in pesnik, že dolga leta novinar pri Rodni grudi, jo je pripravljaval več let in sem imela priliko spremljati njen razvoj ob obiskih v Sloveniji. To je predvsem knjiga lepih, pomembnih in simboličnih upodobitev značilnosti slovenskega podežolja – prizorov iz dežele, polja, domačije, slovenskih ljudi pri delu in razvedritvi, ki jih je Ivan Cimerman sam posnel na svojih poteh iskanja pristne in starodavne slovenskosti. Svoje slike in uganke je tematsko porazdelil v sklope Reka, Na vasi, Pomlad, Poletje, Jesen, Zima, Obrti in Navade, Običaji, prazniki, tako da skupno predstavljajo cikel letnih časov v življenju naših ljudi. Vsako sliko spremlja uganke, in predstavlja njeno rešitev. V Uvodu pravi avtor:

“Uganke vaščanke poklanjam domačinom in rojakom, ki so se rodili v tujini, in se ob obiskih v domovini sprašujejo po rojstnih krajih in vaseh prababic in pradedkov. Pripotujejo v deželo svojih prednikov, ki so jo

zapustili že pred skoraj sto leti. In se sprašujejo:

Kdo sem? Odkod izviram? Kje je dom mojih staršev in prednikov?”

Ivanova knjiga je odgovor na to vprašanje. Knjiga je delo velike ljubezni do svoje zemlje, svojih ljudi in slovenske dediščine. Takole pravi sam:

“Uganke vaščanke sem napisal zato, da bo ostala podoba naših davnih vasi in ljudi v spominu današnjemu in prihajajočim rodovom. Zato, da bodo v moderni dobi ohranjali naše vasi ne le po tuji, temveč po podedovani, v stoletjih preizkušeni pameti in vedenju.”

Rada bi vam še povedala, da obstaja še ena izredna publikacija, SLOVENIJA V ČASU IN PROSTORU. In sicer je to cela slovenska zgodovina na karti v obsegu 63 cm na 46 cm. Vse od prazgodovine do slovenske državnosti, v drobnem tisku in z vsemi pomembnimi podatki. Na ponudbo je v Baragovi knjižnici.

SLOVENSKI PRAVOPIS in UGANKE VAŠČANKE lahko naročite pri Mladinski knjigi, v spletni trgovini www.emka.si, ali na telefonsko številko tel. 0011 386 1 241 3146 ali na naslov: Mladinska knjiga, d.o.o., Šubičeva ulica 3, 1000 Ljubljana, fax. 0011 386 01 251 1527

DOM DEDOV in SLOVENSKE PRIPOVEDKE bodo na ponudbi za nakup v Baragovi knjižnici. SLOVENIJA V PROSTORU IN ČASU je že na razpolago.

Saša Ceferin

Svet slovenskih organizacij v Avstraliji vabi na 8. SLOVENSKI FESTIVAL, ki bo 6. in 7. aprila 2002 v Slovenskem društvu Ivan Cankar v GEELONGU. Sveta maša bo v soboto, 6. aprila, ob 10. uri.

MISLI SO ZELO LEP MESEČNIK, na katerega sem naročen od prve številke vse do danes. Hvala Vam vsem pri nesebičnem trudu, da imamo tako lep mesečnik. Bog Vam povrni.

Tukaj v Brisbanu sta dve 50-letnici, o katerih nikjer v slovenskem tisku v Avstraliji ne beremo. Prva obletnica je prva slovenska maša v Queenslandu, oziroma v Brisbanu, v cerkvi Matere Božje, Peel Street, South Brisbane, ki jo je maševal pater Klavdij Okoren. Slednji je v Brisbane prišel en mesec pred izidom prve številke MISLI v Sydneyu. Veliko se nas je zbralo in poslušalo slovenske cerkvene pesmi. Po maši smo se zbrali okoli patra, ki nas je seznanil z druženjem Slovencev v Ameriki in ustanavljanjem društev. Povedal nam je, da bosta s patrom Benom Korbičem ustanovila slovenski list v Avstraliji. Druga obletnica pa predstavlja prvo zabavo, ki se je odvijala v Brisbanu, v dvorani B.A.F.S. 331 George St., en mesec po izdaji prve številke MISLI. Organiziral jo je pokojni Ciril Vuga.

Lep pozdrav!

Stanko Sivec

Dne 8.1.2002 zjutraj je v bolnišnici v Hobartu **umrl ANTON NOVAK**. Po srčni operaciji se je z boleznijo boril več let. Bil je močan človek, oče svoje družine in dober ljudem, ki ga poznajo.

V Avstralijo je prišel leta 1952 kot begunec in 4 mesece preživel v Bonegilli. Potem je našel delo na Tasmaniji.

Rojen je bil v Knežaku 6.1.1929, kjer je tudi krščen. Poročil se je na Tasmaniji 30.4.1955 s Slavo Šircel iz Knežaka.

Imata dva otroka, hčerko Nevijo in sina Johna. Hčerka Nevija je poročena z Antonom Iskra iz Geelonga in ima dva otroka: Scotta in Temy. Temy je poročena in ima hčerko Cathelyn.

Anton je imel rad svojo družino. Doma v Knežaku zapušča brata in sestro Emo.

Naše iskreno sožalje vsem v družini.

Magdalena Tomšič

GOSPA IDA IN ROMAN TURK sta preživljala poslednje mesece skupnega dolgega življenja in zakonske ljubezni v domu počitka "Garden settlement" v Mareebi v North Queensland. Oba sta dočkala visoko starost 90 let. Gospa Ida je bila že precej onemogla in je za vedno zaspala 8. oktobra 2001.

Idino življenje je bilo tako razgibano in preprejeno s tolikimi dramatičnimi dogodki, da je neverjetno, da vse to doživi ena sama preprosta žena v enem samem življenju. Toda stari ljudje so rekli "Trdo življenje utrdi človeka". Ida je bila tako utrjena, da je potrpežljivo sprejela in nosila vse križe, ki jih ji je življenje nalagalo.

Rodila se je pri Sv. Antonu na Koperskem, 29. aprila 1911. Pozneje so vas preimenovali Predvori, ker je imela sveto ime; sedaj se vas spet imenuje Sv. Anton." Se mi ga, ime od vasi so nam komunisti vzeli!" je pripovedovala. "Se mi ga" - je bil njen značilen izraz, ko je hotela povedati nekaj zelo pomembnega in, ko je bila razburjena.

Ko je bila Ida še zelo mlado dekle, je peš hodila preko Krasa na Reko, z bratoma. Hodili so kupovat kavo in jo nosili v Trst preprodajat, da so se lahko preživljali. Že od mladih let je življenje Ido bičalo. Ko je nekega popoldneva počivala s sestro na postelji, je strela udarila v njo in ji odsekala kos zgornjega ramena, še dobro, da ni izkravela.

Z Romanom sta se vsa leta poznala. Ko sta spoznala, da se imata rada, sta se za Svete Tri Kralje leta 1935 vzela. Živela sta na kmetiji in kmalu sta se jima rodila sin Olivio in potem pa še hčerka Albina. Ida je še vedno hodila peš v Trst in prenašala v pletenici vse, kar je pač mogla; od letine in pršutov do jajc. Nazaj pa je prinašala cigarete in jih doma preprodajala.

Ko se je začela druga svetovna vojna, je bil Ido naložen tako težki križ, da ga je komaj zmagovala. Moža Romana so Italijani zajeli in ga odpeljali v ujetništvo v Egipt. Ida je tedaj

morala sama obdelovati kmetijo in preživljati družino. Sedaj je hodila v Trst po trikrat na teden 18 km daleč in je tudi prala za tržaško gospodo; tja je nosila čisto perilo, nazaj domov pa umazano. Ko ji eno zelo sušno leto ni rodilo niti malo koruze, je Ida šla 100 km daleč v Furlanijo po koruzo, da je lahko skuhala otrokom polento.

Pretekla so štiri dolga leta in Ida ni vedela za svojega moža, če je živ ali mrtev. Pogumno ga je iskala, dokler ga ni našla preko samega papeža. Kmalu potem je Roman prišel domov. Ida je sedaj s še z večjo vnemo hodila v Trst, saj sta z Romanom imela sto načrtov. Tudi sedaj jima usoda ni bila naklonjena. Mejo med dvema državama so zaprli in bilo jo je smrtno nevarno prečkati. To Ide ni nič motilo, imela je Trst v krvi in ni si mogla kaj. Pripovedovala je, kako so slovenski miličniki najprej ustrelili, šele potem zakričali "Stoj!" Nekega dne je slovenski miličnik stopil pred njo in jo nagovoril: "Mamca, sem vas vse te mesece opazoval, ko ste prečkali mejo, od jutri naprej me zamenja Srbijanec, opozarjam vas, prenehajte, ker vas bodo ubili. Ko je Ida povedala možu, kaj se je zgodilo, je ta preprečil pohode v Trst. To je bilo za Ido ključnega značaja. "Brez Trsta ni življenja!" je pripovedovala. Pa tudi drugi dogodki, ki so se medtem zgodili, so vplivali na njeno odločnost. Otroci so medtem zrastle in Ida je želela sina Olivia vpisati na gimnazijo. Gimnazija pa je bila dostopna samo tistim, ki so se vpisali v Komunistično partijo. Roman in Ida ne bi pod nobenimi pogoji to storila, saj sta vedno hodila v cerkev in bila zelo pobožna. "Se mi ga, so nam komunisti rekli, da imamo kmetijo, naj otroci kopljejo, " je pripovedovala.

V Avstraliji v North Queenslandu je Ida imela sestrično. Ko se je Ida tožila sestrični v pismu nad razmerami doma, jo je ta povabila v Avstralijo. Ko so Turkovi povedali vaščanom, za kaj so se odločili, so se ti zgražali nad odločitvijo." Ja, pa kam boste šli, če pravijo, da so tam same kače, tigri in levi!"

Turkova družina je pripotovala z ladjo, ki je vozila 40 dni v Avstralijo leta 1955. Iz Sydneya so potovali naprej v Cairns s počasnim vlakom, teden dni, k sestrični, ki je živela na farmi v Mareebi. Prispeli so s taxijem opolnoči. Družina se ni niti imela prilike razgledati, kje bo njihov dom. Utrujeni so legli k počitku. Bilo je novembra in tedaj zori v North Queenslandu sladki mango. Nekaj drevesnih vej, obloženih s sadjem, je viselo nad streho. Ponoči pa so se divje živali, kot so possum in netopirji gostili s tem sadjem; seveda je prenekateri sadež padel na streho in povzročil čudne šume. Turkova družina je vsa prestrašena nad tem ropotom verjela, da so prišli levi in tigri. Temu dogodku se še danes radi smeji.

No, kmalu se je družina vživela v novem okolju in novem načinu življenja. Delali so na farmi in pridno pridelovali tobak. Leta 1960 so si že kupili lastno farmo tobaka. Sedaj je življenje mirno potekalo in Olivio in Albina sta se poročila in vnučki so se rodili. Ida je bila vesela stara mama. Usoda pa je sedaj Turkovim spet postala kruta. Ko je bil vnuček Jadran komaj dve leti star, se je utopil v bližnjem jezeru. Čez nekaj let je edina hčerka Albina zbolela za rakom in umrla komaj 45 let stara. Pa to še ni bilo dovolj, prezgodnja smrt je Turkovim iztrgala še vnukinjo Milvo, ki je zbolela za isto boleznijo kot njena mama, stara komaj 42 let.

Ko sem jih obiskovala na domu, so radi vzdihnil: "Zakaj nas ne bi Bog vzel, ker smo že tako stari in naj pusti mlade, da živijo."

Roman se sedaj nahaja v domu počitka v Mareebi. Ženina smrt ga je strašno prizadela.

Milena Cek

Vsem rojakom v Avstraliji voščimo
veselo in blagoslovljeno Veliko Noč!
Redno beremo Misli, saj živimo z
Vami. Še vedno ne moremo drugače.
s.Pavla, s.Maksimilijana, s.Hilarija

ŠE IZ KRALJIČINE DEŽELE - poroča Mirko Cuderman

Po daljšem pričakovanju smo sinoči prejeli zlate Misli, za katere Vam moram čestitati. Lepo ste predstavili zgodovino lista z vsemi uredniki in njihovim delom, mislimi in razmišljanjem. Všeč mi je barvni ovitek s slikami, pogovor s Simonom Špacapanom, jubilejni verzi Marcele Bole in Vladimirja Kosa. Sodeč po Vaših Urednikovih mislih, ki govorijo o velikih stroških izdajanja lista, ne upam pričakovati naslednje barvne številke. Vsekakor so Misli velikega pomena za slovensko skupnost v Avstraliji, saj v glavnem vršijo tudi vlogo vpisane kronike pomembnih dogodkov med nami zadnjih 50 let. Posebno brisbanska skupnost, ki nima svojega duhovnika, svojega lista (z izjemo redkih društvenih glasil) so Misli najboljši vir vpisanih dogodkov. V Mislih so zabeležene prireditve, imena odbornikov društva, imena pokojnikov, rojstva, poroke, podatki obiskov iz domovine in pomembni datumi srečanja, različne oderske predstave, svete maše in praznovanja, ki so tekom let objavljena od različnih dopisnikov. MISLI so za vsakega, ki se zanima ali pa se bo v bodoče zanimal o tukajšnjem življenju slovenske skupnosti največji in najbolj zanesljivi vir.

Na žalost se v Mislih vse pogosteje bere o smrti pokojnih rojakov, ki so odšli od nas. Tudi danes Vam moram poročati še o enem pogrebnem obredu. V nedeljo, 24. februarja, je v Toowoombi pri svoji edini hčerki Lindi umrl **LUKA AVČIN**, rojen 21. 9. 1915 v Zagorju ob Pivki. V Avstralijo je prišel že 1949. Skupaj s tudi že pokojnim Ivanom Podobnikom sta delala težka dela v kamnolomih in na cestah. Luka si je nato kupil zemljo v Wamuranu in si ustvaril farmo ananasa. Sam si je naredil s krampom in lopato cesto do svojega doma. Občinski možje so mu ponudili priliko, da se cesta lahko imenuje po njem Avcin Road, pa je iz skromnosti odklonil, ker Avstralci težko izgovorijo to ime. Ponudil jim je drugo izbiro

Turnbull Road, po priimku njegove že tudi pokojne žene Janette, kar je bilo sprejeto in je tako ostalo do danes. Upravnik pogrebnega zavoda v Morayfieldu, ki je vodil pogrebni obred, je pokojnega Luka lepo predstavil, kot pridnega in vztrajnega delavca, ki si je kljub takratnim težkim časom, ko Avstralija ni bila tako naklonjena emigrantom, pridobil med ljudmi spoštovanje. Luka je bil upepeljen in počiva v grobu poleg svoje žene v Caboolturi. Naj počiva v Božjem miru!

POKOJNI GEORGE MARINOVIĆ

V petek, 18. januarja, smo se pri sv. maši v cerkvi male Terezije poslovili od pokojnega Georga Marinovića, ki je umrl 14. januarja 2002 v bolnišnici Redcliffe.

George je bil rojen 28. julija 1919 v Zadru – Dalmaciji. Po drugi svetovni vojni je odšel v Italijo, kjer je v Trstu spoznal bodočo soprogo, Pavlo Murovec, doma iz Idrije, ki je kot diplomirana medicinska sestra delala v otroški bolnišnici v Trstu. Leta 1951 sta se v Trstu poročila in nato leta 1954 emigrirala z ladjo »Toscana« v Avstralijo. Iz Bonegille sta odšla v Melbourne, kjer je George kot mechanical draftsman – tehnični risar dolga leta delal pri Harbour Trust. Po upokojitvi sta se leta 1986 preselila v Kraljičino deželo na Bribie Island, kjer sta si ustvarila lep dom. V Melbournu sta posvojila štiriletnega sina Viljema in triletno sestrico Katico. Zadnje štiri mesece Georgeve bolezni je Viljem prišel iz Viktorije, da je bil bliže svojim staršem in da jima je lahko pomagal v težkih dnevih. George in Pavla sta bila vedno tesno povezana s slovensko skupnostjo, najprej v SDM na Elthamu in nato z društvom Planinka v Cornubiji. Zato so se tudi brisbanski rojaki številno udeležili Georgeve pogrebne svete maše. Upepeljeni ostanki bodo imeli svoje zadnje počivališče na njegovem priljubljenem Bribie Islandu, kjer je že tudi pokojni arhitekt Robert Cveto Mejač.

George je bil tudi zelo aktiven v svoji farni

cerkvi sv. male Terezije na Bribie Islandu, kjer je bil več let tudi v finančnem odboru. Imel je tudi mnogo avstralskih prijateljev, ki so se prav tako v velikem številu prišli poslovit od pokojnega prijatelja.

Naj mu bo dobri Bog dober plačnik!

Ob koncu naj še dodam zahvalo vdove Pavle Marinović, ki me je prosila, naj posredujem njeno iskreno zahvalo vsem, ki so se prišli poslovit od njenega dragega Georga in vsem, ki so ji nudili pomoč, tolažbo in sožalje v težkih dneh.

ZA KRONIKO vam poročam, da je brisbanska radijska skupina 4EB, ki je na valovih 98.1- FM vsako soboto od 6. ure zvečer imela v nedeljo 3. marca svoj letni občni zbor. Novi izvoljeni odbor je naslednji: konviner - Alfred Milner, vice konviner - Pavla Pregelj, tajnik - Mirko Cuderman, blagajnik - Jože Vah in član odbora Sandra Milner.

Lep pozdrav vsem, **Mirko Cuderman**

VASIDAROM

TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA:

\$500.- Rudi & Vika Kolarič; **\$80.-** Maura Vodopivec, Teresa Cresi, Štefan Žalik, Ernest Orel, Anton Ludvik; **\$60.-** Anica Mukavec; **\$50.-** Franc Šveb, Marija Bembič, Jože Stemberger; **\$40.-** Marija Taubner; **\$30.-** Dr. Marko Coby, Marija Taubner, Ema Kowalski, N.N., Mario Marsič, I. Ahlin, Roman & Marta Zrim, Danila & Jože Štolfa, Ivan Jenko, Jože Grilj, Ivanka Penca, Lojze Hrast, Franjo & Angelca Majerič, Franci Danev, Marija Martin; **\$25.-** Eva Wajon; **\$20.-** Jožica Gerden, Frančiška Šajn, Anton Novak, Ivan Smole, Juliana Veber, Anica Zupančič, Juliana Viola, Marija Rutar, Frank Breznik, Kristina Furlan, Karel Geržina, Pavel Tonki; **\$15.-** Yolanda Frank; **\$10.-** Slavko Hrast, Ivan Šuštarčič, Janez Lah, Marija Debelak, Franc Fatur, Veronika Robar, Pavel Trček, Ivanka Smrdel, Jože Vičič, Danilo Kresevič, Anton Brne, Roža Franco, Vincent Prinčič, Ana Ogrizek, Olga Todorovski, Jože & Andrejka Andrejas, Irena Ivetič, Renato & Slavko Ivančič, Frančiška Veber, Francka Vetzelj, Francka Končina, Milan Čeligoj, Marjan Jenko, F. Truden, K. Horvat, Milka Medica, Ivanka Dekleva, Marko

ALOJZ HOJNIK, rojen 6.5.1915 na Jesenci pri Mariboru, je umrl 8.12.2001 v Lendavi, Prekmurje.

V Avstralijo je prišel leta 1958. Delal je pri Fleetways transport, kot mehanik, nato pa kot TAA na Essendon Airport vse do upokojitve. Prva leta je družina živela v Lower Templestowe, potem pa je z ženo Cvetko živel pri sinu v Keilor Downs in nazadnje v Taylors Lakes. Pred dvema leti in pol se je z ženo vrnil nazaj v Slovenijo.

Srce ga je vleklo nazaj v svoj rojstni kraj, kjer živita tudi dve sestri in njegov brat Konci. Z ženo Cvetko sta živela v domu za ostarele v Lendavi, v bližini pa živi tudi sin Vojko. V domu sta bila vesela in zadovoljna, saj sta se lahko vsak dan sprehodila do sina in njegove družine.

Žaluojača sinova Lojz in Darko z družinama.

Zitterschlager, Ivanka Bobek, S. O. Žičkar, Ana Lešnjak, Jože Brožič, Jože Caf, Marija Kromar, Ivan Cetin, Danilo Mršnik, Romano Benčič, Jože Rezek, Sofija Krojs, Marjana Šmit, Martin Šuštarčič; **\$6.-** Štefka Vitez; **\$5.-** Marica Tomažič, Ana Maria Zver, Hermina in Anton Volk, Angela Gustinčič; Jožefa Porok, Peter Mandelj, Gracijela Remec, Adam Klančič, Marija Ferfolja, Olga Gale, Pavel Knafelc, Anton Ferfila, John Mihič, Stanislav Bele, Marija Bernik, Nikolaj Bric, Bojana Penko, Marija Novak, Jože Klement, Ivan Zagorc, Alojz Gombač, Ivanka Tomšič, Viktor Bizjak, Kucler, Anica Kodrič, Jože Marinc, Branko Tavčar, J. Rejec, Ivanka Lapuh, Cilka Prinčič; **\$2.-** Rudolf Jamšek.

ZA PRIZADETE V POŽARU V SYDNEYU: **\$100.-** Ciril Velkovrh; **VODNJAK P. PEPI: \$500.-** J.F., **\$20.-** K. O; **ZA LAČNE: \$60.-** Alojzija Gosak, **\$20.-** Jože in Jana Čeh, **\$10.-** Marija Ferfolja, Alojz Fabijančič; **ZA CERKEV: \$30.-** Adolf Marcen, **\$20.-** Alojz Fabjančič, **\$10.-** Zofka Juryszczuk; **ZA MISIJONE: \$50.-** Franc Danev, Marija Bembič, **\$20.-** Elisabeth & Tone Kociper, K.O., **\$10.-** Nada Mrsnik; **ZA DOM MATERE ROMANE: \$10.-** Marija Uršič; **ZA VZGOJO FRANČIŠKANSKIH BOGOSLOVCEV: \$500.-** J.F. **HVALA VSEM!**

Andrew Bratina

koticek

naših mladih

Živio! Summer is over and we are entering autumn. Plans are underway for me to go to Toronto, Canada for the World Youth Day in June. So there will be a nice little report about that soon.

Melissa Bratina, my sister will be assisting with articles this year to take a bit of the load off my back.

I hope you have a good Easter!

The Editor

bratboy007@hotmail.com

YOUTH CONCERT 2002

Preparations for this years Youth Concert are already underway. Meeting have started are new ideas have been brought forward.

We have decided to make the Youth Concert into a Youth Festival. What we mean is that we want the youth to enjoy time together, by organizing various social events. We have learnt from other years that youth feel that they don't get much time to enjoy the company of youth from other states.

Some of the ideas raised at the meeting were

- There will be two performances instead of just one. (Afternoon and evening)
- Performers will receive free meals throughout the day.
- After the concert, there will be Slovenian music played in the hall.

- A special tent will be set up for youth to socialize in and a DJ will be hired for the occasion.
- Also allocated changing rooms (for male & female) will be provided

We are also keen to organize a youth tour around Melbourne on the Friday. So if your thinking of heading down, make plans to come before the Friday. This is the first Slovenian youth Festival so even if you are not performing, still come down and enjoy the sites.

If you have any ideas or suggestions to make the festive more enjoyable, please contact me, Andrew.

ISKRA dance group

Iskra dance group, Melbourne is looking for new members to join. Ages we are after are between 12 to early 20's. It is great fun and a way to learn something new. Rehearsals will be held on Sundays after mass at Kew.

If you are interested don't hesitate to contact Melissa on:

Ph: 9700-3178

Once again enjoy your Easter holidays and have a good rest.

The Editor

TABOR SLOVENSКИH OTROK PO SVETU NA JEZERSKEM

Jezersko, od 28. julija do 4. avgusta 2002

Po preteklih petih taborih otrok slovenskega rodu iz zamejstva in od drugod po svetu, ki so bili zelo uspešni, družabni in veseli, pripravljamo pri Slovenski konferenci Slovenskega svetovnega kongresa tudi letos že tradicionalni, Šesti tabor slovenskih otrok po svetu, ki bo potekal od 28. julija do 4. avgusta 2002. Slovenska konferenca Svetovnega slovenskega kongresa letos že šestič pripravlja tabor mladih iz zamejstva in po svetu. Ker je občina Zgornje Jezersko tudi letos prisluhnila naši prošnji, bo tabor, tako kot lani tudi letos potekal ob vznožju Kamniških Alp, pod prelazom Jezersko. Strokovni vodja tabora bo Davo Karničar, eden največjih slovenskih alpinistov in človek, ki je prvi presmučal Everest.

Tabora naj bi se udeležilo okoli šestdeset otrok slovenskega rodu v starosti od 12 do 16 let iz zamejstva in od drugod po svetu, spremljali pa jih bodo tudi otroci iz Slovenije, predvsem domačini. Bistvo in namen srečanja je predvsem druženje, spoznavanje ter medsebojno povezovanje mladih slovenskih rojakov iz zamejstva in po svetu, ter spoznavanju kulturne in naravne dediščine domovine svojih prednikov.

V tednu, ki ga bomo preživeli skupaj v šotorih in ob tabornem ognju, si bomo ogledali krajevne znamenitosti Jezerskega ter stare običaje in šege Jezerjanov, imeli bomo veselo šolo slovenščine, kjer bodo otroci lahko spoznali melodičnost slovenskega jezika, Davo Karničar bo otroke popeljal v svet gora, seveda pa nam ne bo zmanjkalo časa tudi

za družabne igre in osvežitve v Planšarskem jezeru.

Vse otroke, ki bi jih tovrstno srečanje utegnilo zanimati vabimo naj se nam pridružijo in s svojo udeležbo prispevajo svoj delež k čudovitemu doživetju, ki, po pripovedovanjih udeležencev in njihovih staršev, na otrokih pusti lepe spomine in marsikatera poznanstva, ki sklenjena na teh taborih se razvijejo v lepa prijateljstva in kasnejša sodelovanja na gospodarskem, znanstvenem in kulturnem področju.

Za vse dodatne informacije o taboru smo dosegljivi na naslovu:

Svetovni slovenski kongres
Cankarjeva 1/IV
1000 Ljubljana
Slovenija

tel. ++386 1 426 33 26; ++386 1 426 40 38

faks:++386 1 25 22 125

e-mail: drustvo.slo.konferenca@siol.net

Beti Jarc - organizacija tabora
Franci Feltrin - predsednik Slovenske konference SSK

DOM POČITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domaća hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka le 20 metrov od slovenske cerkve v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vas zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče sami že razmisljali, kaksno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa zelite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej poklicete upravnico, gospo Sandro Krnel, po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prazno mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo
»THE VOICE OF SLOVENIA«
PO Box 167, WINSTON HILLS, NSW 2153
Telefon: 02 9674 9599

SLOVENSKA TV 31 – Sydney

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV
glasslovenije.com.au

DIPLOMATSKA KONZULARNA PREDSTAVNIŠTVA

Veleposlaništvo Republike Slovenije

Telefon: 02 6243 4830

Fax: 02 6243 4827

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square

CANBERRA, ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Telefon: 02 9517 1591

Fax: 02 9519 8889

PO Box 188, COOGEE, NSW 2034

**GENERALNI KONZULAT RS
NOVA ZELANDIJA**

Telefon: 04 567 0027

Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT, NZ
PO BOX 5, SMITHFIELD, NSW 2164

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, BRUNSWICK, VIC 3056

Telephone: 03 9387 8488

Fax: 03 9380 2141